

Délibáb

SZÁM

14
FILLÉR

TÁHY ANNA MÁRIA,
a Frontharcosok című
színmű női főszereplője
(Wellesz felv.)

RÁDIOMŰSOR
APRILIS 14. - 20. 16.

A Főméltóságú Asszony a háziipari kiállítás megnyitásán. Br. Kruchina Károly ny. min. tan. beszél (MFI felv.)

A hármashatárhegyi pilótaotthon felavatása (Schäffer felv.)

A pilótaotthon avatás közönsége. Prém Lóránt, vitéz Barabás Emil, Karafiáth Jenő, dr Varga József iparügyi miniszter, Ulrich Hugó, Kánya Kálmán, Papp Antal, Kis-Bánky Farkas Ferenc, Álgay-Hubert Pál, Bornemisza Géza (MFI felv.)

14 D é l i b á b

S z i n t á z i f e l l a p
 Felelős szerkesztő:
 BIBÓ LAJOS

Megjelenik minden szombaton

Elfizetési ár: negyedévre 1 pengő 80 fillér, félévre 3 pengő 60 fillér. Biztosítással kombinálva negyedévre 2 pengő 60 fillér, félévre 5 pengő 20 fillér, egy hónapra 90 fillér. Fajnes szám ára — pályaudvarokon is — 14 fillér. Franciaországban Frs. 1,50, Jugoszláviában 2 dinár, Romániában 7 lej.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII., Dohány utca 12. Telefon: 14-23-39, 14-23-60.
 Postalakarekpenziári bevezetési lap száma: 9244.

A Salomét új rendezésben adta elő az Operaház. Walter Rózsi (Salome),
 Losonecy György (Joehanaan) (Vajda M. Pál felv.)

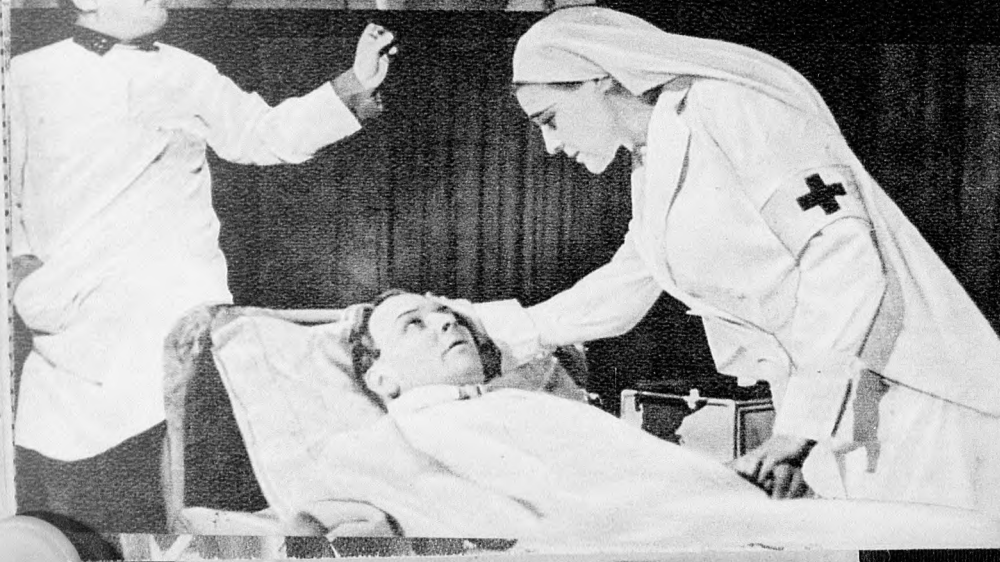
Nem kapták meg a biztosítási kötvényt. Több biztosítósos előfizető azzal a panasszal fordult hozzánk, hogy a biztosítási kötvényt nem kapták meg a kézbesítő hanyagsága folytán. Kérjük ezeket az előfizetőket, hogy jogaik megóvása céljából okvetlenül követeljék a kötvényt a kézbesítőtől. Kiadóhivatalunkkal pedig haladéktalanul közöljék, ha bármely okból nem kapták meg a kötvényt, hogy mióta előfizetők és hányszor nem kapták meg a lapot. Mihelyt beérkezik a panasz, nyomban intézkedünk a kivizsgálás iránt. Eddig több mint 2000 elhunyt biztosított előfizető hozzátartozója kapta meg a temetkezési segélyt. Több mint 500.000 pengőt fizetett ki eddig a biztosító.

Frontharcosok

A Városi Színház nagy sikerrel mutatta be vitéz Somogyváry Gyula (Gyuladiák) „Frontharcosok” című színművét. A rendkívül érdekes, izgalmas darab nagy hatást tett a közönségre.

Képeink a darabból : 1. Tahy Anna Mária, Turáni Endre. 2. Toronyi Imre, D. Ligeti Juliska, Nagy György. 3. Harsányi Rezső, Toronyi Imre, Kaszab Anna (Wellesz felv.)

Pezsgős vacsora

Az
Andrássy
Színház nagy
sikerrel mu-
tatta be Bé-
keffi István és
Stella Adorján,
a kitűnő társ-
szerzők legújabb
vigjátékát, amely
kedves ötletével
és mulatságos je-
leneteivel nagyon
tetszett a közönség-
nek. Képeink a da-
rabból: 1. Turay Ida,
Törzs Jenő. 2. Turay
Ida, Szakáts Zoltán.
3. Vaszary Piroska, Er-
délyi Mici. 4. Bacsónyi
Paula, Hajmássy Miklós

anna
onyi
lagy
onyi
elv.)

3.

3

4

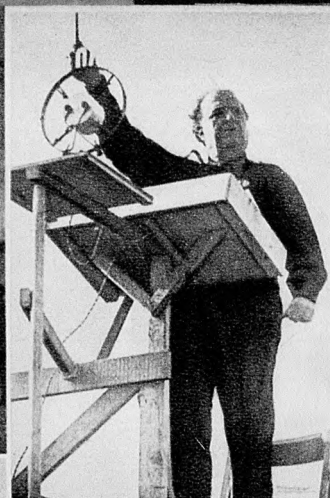
AZ ÖTVENÉVES PARASZTBECSÜLET

Egy ráérő amerikai színházi statisztikus szerint két színdarabot játszanak mindennap szerte a világon, pontosabban: nem múlik el nap, hogy ezt a két színdarabot valahol a világ valamelyik sarkában be ne díszleteznék. Az egyik, s erre büszkék lehetünk, a „Mosoly országa” című Lehar-operett, a másik Mascagni maestro „Parasztbeesület”-e. Lehar népszerű operettje előttünk futotta végig szédületes karrierjét, a Parasztbeesület pedig pontosan fél évszázaddal ezelőtt született, mint zseniális komponistájának szellemi „egykeje”. Mert Mascagni mestert csak egyetlenegyszer csókolta homlokán a múzsa. Későbbi munkái nemhogy közelébe sem érnek a „Cavalleria rusticana” szépségének s zenei értékének, de még azon is túl, egyszerűen — nem sikerületek.

A zeneirodalom legtöbbet vitatott témája ez a furcsa és alig magyarázható természetlenség Mascagni többi munkáját illetően. Talán mégis igaz a nyomor, a küzdés teremtő romantikája, a koplaló zseni százszor cáfolt, ezer-szer elátkozott jelisége. Mert a cerignolai községi zenekar dússörényű, örökké mosolygó fiatal karmestere aligha dícselkedhetett jóléttel. Szegényes jövedelméhez zongoraórák adásából hozzá-hozzátoldott néhány lirát, de mi volt ez a huszonhat éves, de már családós ember számára, aki az álmok, ábrándozások tarka szívérványán szánkázott, csak éppen a valóságig nem jutott el sohasem.

Persze, tudott ő is a Sonzongo kiadóvállalat pályázatáról, amelyet 1889-ben írtak ki. Elvégre nyilvántartotta Itália valamennyi fiatal zeneszerzője ezt a nagy-nagy lehetőséget, amelynek kecsegtető pályadíja kisebbfajta vagyonnal is felért. És természetesen az is számít valamit, hogy egy ismeretlen komponista esetleg mingyárt Donizetti, Rossini s a többi nagyok kiadójának fémjelzésével léphet a nyilvánosság elé.

Mascagni is gondolt milderre, neki is lendült a munkának, de hamarosan lelohadt a lelkesedése a rengeteg vetélytárs, esetleg tehetségesebb vetélytárs, elképzelésére. Amellett szó ami szó, lusta természet is volt. De a biztatást mégis megkapta, ha nem is önmagától, hanem két barátjától, akik épolyan szegények voltak ugyan, mint ő, de a földön jártak, s nem akarták elmulasztani a nagy lehetőséget. Targioni-Tozzetti és Menasci, a józan barátok, előhalaszták valahonnan Giovanni Verga parasztdrámáját

Mascagni vezénnyel

Németh Mária.
énekelte az Operában Santuzza
szerepét

Pataky Kálmán a Paraszt-
beesületben
(Vajda M. Pál felvételek)

Délibáb

Mascagni
Budapesten

s abból épkezláb operamesét csináltak. Pár nap alatt elkészültek vele, de az igazi munka csak ekkor kezdődött. Mascagnit, akinek zsenialitásáról meg voltak győződve, munkára kellett szorítaniok. Mascagni el volt ragadtatva a szövegeknyvtől s nagy kedvvel látott a muzsika megkomponálásához. Szorgalmasan, lelkesedéssel dolgozott — két hétig! Aztán ismét elcsüggedt.

— Ugy sincs értelme... Kár minden fáradságért... Sok, nálam sokkal tehetségesebb muzsikus küldi be majd pályázatát... Miért nyerném én meg?...

Itt csak erőszak segített, s a szövegírók arra kényszerítették a zeneszerzőt, hogy bizonyos részeket meghatározott időre leszállítson. Így készült el a „Parasztbecsület” a pályázati határidő lejártá előtt — egy nappal! Végszóra!

Egy év múlva hirdették ki az eredményt. A livornói pékmester fia, Pietro Mascagni kapta az első díjat. Egyhangúlag! A nyertes örömmámorban úszott s Rómába utazott, hogy előkészítse operájának bemutatóját. Furesza bemutatón volt ez! Alig kezdték el a próbákat, néhány héttel a bemutató előtt, a férfi főszereplő, Roberto Stagno, a nagy tenorista meghalt. Neki kellett volna Turridu szerepét énekelnie. Folytatódta a kellemetlenségek azzal, hogy Santuzza megszemélyesítője, az elhunyt tenorista felesége, a váratlan haláleset után lemondta a szereplését.

Ezek után a babonás színházi világban mindenki biztosra vette az új opera kudarcát s maga Mascagni sápadtan, reszketve drukkolta végig a bemutatót a színpalak mögött. Végre megkezdődött az előadás, s sokkal később, közvetlenül az intermezzo előtt, a zenekar egyszerre félbehagyta a „Parasztbecsület”-et s az olasz királyi himnuszot kezdte játszani. Mascagni a haját tépte. Azt hitte, a zenészek egyszerűen megbolondultak. Pedig csak a királyné érkezett

meg a nevezetes bemutatóra, váratlanul, bejelentés nélkül, s a himnusz az ő tiszteltére hangzott fel. Utána újból kezdték az egész operát, amely aztán nemcsak a királyné, hanem a közönség, később pedig az egész világ tetszését megnyerte. A bemutatón tízszer is megismételték egyes részeket és másnap egész Olaszország tele volt Mascagni dicséretével. „Verdi méltó utóda”, írták a kritikák, s Mascagni értékelésében egyetlen értett velük az egész világ. Ahol előadták az operát, valóságos Mascagni-láz tört ki. Szerzőjének szobrot emeltek, uccát nevezték el róla, s legfőként várták Mascagni újabb munkáit.

Hiába várták! Mert a „Parasztbecsület” után Mascagni nem tudott versenyezni önmagával. Pedig egyre-másra ontotta az operákat, egytől-egyig szomorú, nyílt bukás volt valamennyi. És elhangzott a suttagó gyanúsítás is, hogy a „Parasztbecsület”-et sem ő komponálta. Mascagni tisztázta magát, de ettől kezdve a komponista mind hátrább szorul a karmesterrel szemben.

Nálunk, Pesten is gyakran vezényelte egyetlen, legfőbb művét, amelynek egy felvonásába sűrítette összes zsenialitását, de ezzel az egy felvonással megalapozta halhatatlanságát is.

A Parasztbecsület ötvenedik születésnapja egyaránt ünnep a világ valamennyi operatársulatánál s operarajongójánál. Így a magyar Operaház is felújította megfelelő külsőségek között a jubiláló művet s meggyújtotta a születésnap gyertyát, egy szálat a hódolat jeléül a magyar közönség nevében, amelyről maga Mascagni mester is úgy nyilatkozott egyszer, hogy az olasz közönség után legmélyebben, legmelegebben fogadta szívébe a világhírű művet.

A zene inyencai számára pedig külön élmény volt ezen az előadáson, hogy Németh Mária énekelte Santuzza szerepét.

Az Operaház műsorának kétségkívül egyik legérdekesebb eseménye a „Salome“ felújítása. A címszerepet ezúttal is Waller Rózi adja, akinek ez egyik legjobb alakítása. Kevesen tudják, hogy amikor Waller Rózi még növendék volt, nem annyira az éneket, mint inkább a táncot kedvelte. Növendék korában természetesen ő is stálistálgatott filmen és már akkor feltűnt, hogy milyen tánc tehetség. Ő

egyik színész nő mégis megengedett magának egy áprilisi tréfát. Telefonált „legjobb“ barát-nőjének a színház nevében, hogy azonnal jelentkezék a színházban, mert a közelgő újdonság főszerepét reá akarják bízni. A színész nő persze boldogan és gyanútlanul állított be az igazgatóhoz.

— Mivel állhatok rendelkezésére — kérdezte az igazgató.

akkor úgy gondolta, hogy az iskola után, amikor majd kész színész lesz, bizonyára táncos primadonna lesz. Csak később derült ki, hogy Waller Rózinak a táncnál is nagyobb lehetősége van az — énekléshez. Később azonban Waller Rózi, az operaénekes nő rájött arra, hogy jó az, ha egy operaénekes nő — táncolni is tud. Különösen áll ez a „Salome“ esetében, ahol a kitűnő operaénekes nő gyönyörűen táncolja el az úgynevezett hét fátjol táncot. A növendék korabeli ambíciójának lehatárait a sztár is hasznát veszi.

Simor Erzsébet a napokban olvasta el Szilnyay Zoltán „Kegyelmes úr rokona“ című könyvét és nagy tetszéssel nyilatkozott a műről.

Az idén tudvalevőleg nagyon gyengén sikerült az áprilisi. Ugyátszik azok a bizonyos áprilisi tréfák kimentek a divatból. De az

A MAC jelmezes bátról (Jakab János.)

A Főméltóságú Kormányzó Ur, a Főméltóságú Asszony, Augusztia főhercegnő, József főherceg, József Ferenc főherceg, Edelsheim-Gyulay Ilona, Horthy István a Lehár-díszelőadáson (MFI felv.)

— A szerep miatt jöttem.

— Milyen szerep miatt.

— Hát a miatt a szerep miatt, amelynek meglárgyalása végett telefonon ide kérelett.

A színházigazgatónak most eszébe jutott, hogy április elseje van és hogy a művésznőt jelölték, nem szólt semmit sem, hanem mintha mi sem történt volna, a következőket mondotta.

— Hát a következő újdonság főszerepét, sajnos, nincs módomban magára bízni, de van abban egy igen jelentős szerep, erre vonatkozólag valóban — tárgyalhatunk.

Félórával később a színész a színház társalgójában elmesélte az esetet. A helyiségben jelen volt az állelefonáló is, aki megdöbbenve értesült most arról, hogy az áprilisi tréfája visszafelé sült el. Hát ilyen egy színházi április elseje 1940-ben.

*
Jávor Pálnak nagyon tetszett Kodolányi János „Jajgatunk és kacagunk” című műve.

Lehár Ferenc a hangversenyen (MFI felv.)

*
270 táblán folytunk le a sakkcsapatbajnokság küzdelmei a Vigadóban (Schäffer felv.)

Felkay Ferenéné nyitotta meg az Egyesült Női Tábor magyaros ruhámutatóját
(Schäffer felv.)

Hegedüs László és Nemes Juhász Éva házasságot kötöttek
(Jakab felv.)

A Lehár-estély remekül sikerült. Az ősz mestert elhalmozták a tetszés minden jelével, végössza nem volt a sok lapsnak, kihívásnak, újrázásnak. A mester persze boldogan köszönte meg az ünneplést, mindenkinek nagyon kedves volt, ez különösen akkor tűnt ki, amikor szívesebben osztogatta az autogramokat és szívesen felelt a naivabbnál naivabb kérdézősködésekre. Egyik lelkes néző például ezt kérdezte:

— Mondja Mester, honnan veszi ezeket a gyönyörű melódiákat? Lehár nevére felelt:

— Kérem én ezeket nem veszem, ezek nekem — megvannak.

Turay-történet. Tudni kell, hogy Turay Ida, a kedves naiva nemcsak a színpadon olyan ölleles és mulatságos, hanem az életben is. Turay a színpadon kívül is mindig vicces. A világot sem mulasztana el valamilyen jó tréfát, ha erre csak alkalom kínálkozik. A „Pezsgős vacsora“ egyik próbáján megjelent az ismert színházi fényképész, hogy lapja számára úgynevezett próbaképet csináljon. Ilyenkor persze a fényképész átveszi a rendező szerepét és ő „rendezi“ a tablót a jelvételekre. Most is beállított egy ilyen tablót az ő művészi elgondolása szerint. Amikor éppen el akarta esettinteni a gépét, Turay hirtelen álljt kiáltott. Sikoltó, szinte velőtrázó hangon. Mindenki megijedt, mindenki azt hitte, hogy valami baleset történt. Mindenki Turayra nézett. A fényképész ijedtében majd felborította a gépét.

— Rémes, a legnagyobb baj van — kiabálta Turay — így nem lehet fotografálni. Nem, és ezerszer nem.

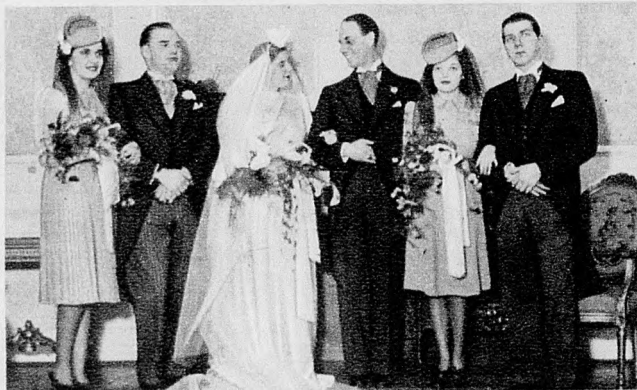
— De hát mi történt az isenért — kérdezték sápadtan.

— Csak most veszem észre — mondta műijedtséggel Turay — hogy mellettem pont ez az álomszöke gyönyörű Simor Erzsi helyezkedett el. Nem, így egymás mellett nem lehet minket lefényképezni. Elvégre „lehengerelni“ nem engedem magamat...

*

Perényi László rendkívüli nagy sikert aratott a „Nem vagyunk házasok“ című színdarabban, amelynek jérsi jöszerepét játszotta. Csakhogy Perényinek azelőtt is nagy sikere volt a

A TÁRSASÁGBÓL

Borosjenői Jeney Klára és Pongrácz Miklós esküvője
(Jakab felv.)

„Fenség jízetek“ című darabban. Ez utóbbi érdekes darab olyan nagy sikert aratott, hogy át kellett vinni a Víg-színházba. Mivel pedig Perényi elvégre két helyütt mégsem játszhatik egyszerre, tehát úgy határoztak, hogy amikor Perényi a „Fenség jízetek“-ben lép fel a Vígben, akkor az ő „Nem vagyunk házasok“-beli vígjátékszerepét Berczy játssza. Egyik napon Perényi és Berczy erről a szerepcseréről beszélgettek.

Berczy ezt mondta.

— Lacikám, elismerem, hogy a „Nem vagyunk házasok“-ban, ahol nőllen embert játszol, kitűnő voltál. De egyben mégsem vehetted fel a versenyt velem.

— Nos és mi az?!

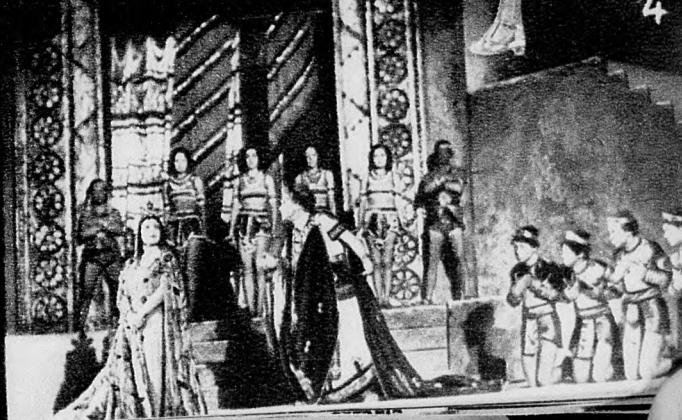
— Abban, hogy én tényleg nem vagyok házas.

*

Hayek Sára az egyetlen magyar színházi rendezőnő április 14-én délelőtt 11 órakor az Urániában filmmel és vetített képekkel tarkított előadást tart „Amerikai országút“ címmel.

Délibáb

Salome

A M. kir. Operaház nagy sikerrel újította fel a Salomét új rendezésben és részben új szereplőkkel. Képeink a darabból. 1. A nagy jelenet. 2. Walter Rózsi, Laurisin Lajos. 3. Udvardy Tibor, Dósa Mária. 4. Budanovits Mária, Laurisin Lajos
(Vajda M. Pál felvételek)

is.
n.
e —
y —
lom-
i he-
más
ény-
ni“

nagy
unk
ban,
ját-
inek
lt a

L

le
felv.)
többi
atott,
Mivel
válsz-
hogyz
n lép
háza-
ssza-
erep-

Nem
mbert
n ve-

házas.

nházi
or az
tarkk-
mmel.

báb

Fenyveget a mult

IRTA :
SZENTGYÖRGYI
FERENC

Lassanként kezdett emlékezni. Arra, ami történt és ahogyan történt. Most délelőtt, alig félórával ezelőtt. Amikor a piacról — tele szatyvossal a kezében — befordult a Délibáb uccába és néhány percre megállt a Kelemen fűszer- és csemegeüzlet előtt, mert Kelemenné ráköszöntött és megkérdezte tőle, hogy: „nagyaság asszonyom, mikor főz be sárgabarackot?“, ő erre kénytelen volt megállni, bár Kelemenékkel semmiféle társadalmi kapcsolatot nem tartanak fenn, de hát néha, különösen úgy a hónapok vége felé, igénybe szokták venni hitelüket.

Szóval megállt.

Közölte Kelemenével, hogy legközelebbi hetivásáron szándékozik megvenni a sárgabarackot és ugyanakkor a befőzéshez szükséges cukrot is. Ez utóbbit azonban természetesen csakis a Kelemen fűszer- és csemegeüzletben. Mire Kelemenné nagy udvariasan azt mondta: „Legyen szerencsénk nagyaság asszonyom.“

Ő még tett egy-két kurta megjegyzést, a kánikulai forróságról, a poros uccákról, az öntözés hiányáról. Kelemené mindenben helyeselt neki, aztán köszöntöttek egymásnak és ő már ment is.

A Délibáb uccából jobbra nyílik a Flórián ucca, ott befordult.

Éppen a sarkon jutott eszébe, hogy a férje ma reggel, mielőtt a hivatalába ment, a nyári, színes ingeit emlegette. Hogy ő bizony ilyen pokoli hőségben nem préseli bele a nyakát kemény gallérba. Bent a hivatalban eddig is le szokta tenni a gallérját és a felek azért úgy, gallér is nyakkendő nélkül is, a legnagyobb tisztelettel viseltetnek iránta. Hát igen... valami ilyesfélért emlegetett ma reggel a férje. És ez neki éppen akkor jutott eszébe, amikor a Délibáb ucca és a Flórián ucca sarkához ért. Hogy azokat a nyári, színes ingeket ebéd után kimosatja, délután még meg is száradnak, este bevasalja — ez utóbbi munkát már nem bízza Bözsire — és reggel a férje már föl is veheti. Azt, amelyiket akarja. A kékeskiosat, a szürkét, vagy a krém-színűt. Ez utóbbinak az egyik ujjá kissé rojtos már, de egy-két ügyes öltéssel lehet rajta segíteni. Megfelelő cernája van otthon és... Igen... igen, akkor történt. Abban a pillanatban, amikor gondolataiban eljutott a cernáig, amikor eltűnődve, talán kissé hirtelen mozdulattal, befordult a Délibáb uccába. Befordult és kevés-hija volt, hogy össze nem ütközött — vele.

— Pardon... Boesánat... — mondta a férfi udvariasan megemelve a kalapját, kikerülte.

Hogy meddig tartott ez a jelenet? Talán egy szemrebbeniség, talán addig se. És mégis, ez a parányi időmennyiség is elegendő volt neki arra, hogy léggé dermedjen benne a lé-

lek, arcából kifusson a vér és a szíve felszökjön a torkába és ott zakatolja nagy zakatolással. Hogyan ért haza, arra már nem emlékezett. Lehet, hogy a járókelők megfordultak utána, hogy valaki köszönt is neki, de ő nem látott senkit, nem hallott semmit. Süket és vak volt és körülötte megszűnt az élet.

— Hát eljött! Utánam jött! — nyöszörgött föl a szoba hűvös levegőjében, mint a beteg gyermek. Hosszú, keskeny ujjait egymásba kulcsolta és összeszedte minden erejét, nehogy hangosan elsírija magát.

Mert tévedésről szó sem lehet. Ő volt. Hátározottan ő. Az eltemetett és feltámadt mult. A tíz év előtti, vérvörös lánggal lobogó, izzó, mélységes szerelem, amelyben — ha idejében észbe nem kap — elégett volna, így csak megperzselődött. Igaz, ez is fájdalommal járt, a seb nehezen, sokáig gyógyult, de az idő — a nagy orvos — rajta is megkönyörült. Néha ugyan, medítáló perceiben, az emlékezés mindjobban sűrűsödő ködfátyolon át, még felbukkant a régi arc, megérezte annak a különös férfitekintetnek varázsát, amely könyörgött és parancsolt is egyszerre. A szürke férfiszemekből kisugárzó furcsa tekintet varázsereje azonban állandóan csökkent és a régi arcból már csak a körvonalak maradtak meg. Ekkor már teljesen nyugodtnak érezte magát. Sőt egyre szaporodtak azok a napok, amikor a nyáron poros, télen sáros kisváros ásitó unalmában — a férje mellett — kezdte elhinni, hogy boldog is. Végül az is lett. Boldog. Megelégedett. Szürke, kis asszonyi élete simán, zökkenések nélkül ment a maga útján, a vágycak, mint a vándorok mögött a kilométerkövek, lassanként elfogytak és szép esedékesen megbarátkozott az öregség gondolatával is.

Mindez így volt — tegnapig. Sőt még ma reggel is.

Hogy aztán két órával később...

— Istenem, Teremtőm, mit akarhat tőlem?! — sírt föl ismét a szobájában, panaszlóan, fájdalmasan. — miért kutatott föl, miért jött utánam?!

Aztán az ura jutott eczébe. Ez a szögletes, darabos ember, aki annyira, de annyira szereti őt. Aki vakon bízik benne és vakon hisz neki. Aki elhitte és törhetetlen hittel hiszi még ma is, hogy ő — hosszú leányságban — csak reá várt. Egyedül reá. Hogy az ő száját — előtte — férfiszáj nem érintette, hogy szendergő vérét ő hozta zengésbe, senki más. Ostoba hit. Nevetséges férfihiúság. De nem vette el tőle. Hadd éljen belőle. Hiszen nem az ő férje az egyetlen, akinek a harmónikus életben szüksége van ilyenfajta táplálékra. És ez eddig jól is volt így. Hazugság volt, szükséges hazugság, de jó volt. Neki is és az urának is. De mi lesz most? Mi lesz ezután?

A mult feltámadt, a titok nem titok többé. Vajon ki, vagy mi segít most? Tagadni? Kö-römszakadtáig, de mindig csak tagadni? Jó legyver ez asszonykézben, de már elkésett vele. Nem, itt már nem segíthet más, csak az őszinteség. A katasztrófát megelőző őszinte, töredelmes vallomás. A teljes beis-me-rés, ilyenkor még mártír is lehet az asszony. Akit megszánnak, megsajnálják, akinek a gyónás után megsimogatja a férfikéz a ha-ját és nagylelkűen megbocsátnak neki. Igaz férfibocsánat szörnyű dolog az asszony szá-mára. De hiába, nincs más megoldás. Oda kell állni az ura elé, hogy: „Nézd, Károly, én tíz éven át hazudtam neked, tíz éven át eltitkol-tam valamit előtted. Tovább is hazudhatnék, a titok talán örökre titok maradhatna, de a lelkiismeretem nem engedi, hogy téged, aki olyan jó vagy, olyan nemes vagy és...“ És, na igen, valahogyan így, folyékonyan tovább. Befelezésül néhány könnyesepp, esetleg kis hangos zokogás, lehetetlen, hogy a bűnbocsá-nat elmaradjon. Hiszen ismeri az urát. Tudja, hogy szereti. Hogy nagyon szereti. És azt is tudja, hogy minden férfi megbocsát annak a nőnek, akit szeret.

Tehát aggodalomra semmi ok. És leghelye-sebb minél előbb átessen rajta. Ha lehetséges, még evés előtt. Igen, igen ez a legokosabb. Az ura nem szereti, ha evés közben zavar-ják. Ebéd után pedig rohan a kávéházba, hogy el ne kesse a tarokkpartit. Szóval, ebéd előtt.

Felsőhajtott, megkönnyebbülten, mintha va-lami óriási tehertől szabadult volna meg.

Az ebédelőtti vallomásból azonban nem lett semmi.

Az ura ugyanis, amikor belépett, már a küszöbön harsányan elkiáltotta magát:

— Ebédet, asszonykám! Csuda éhes va-gyok!

— Na, majd a leves után — nyugtatta meg magát. — A leves és a sült között mindig van egy kis szünet.

Ekkor sem sikerült. Az ura ismét megelőzte.

— Nehogy elfelejtsen, Klárikám — for-dult feléje, — ma este, vacsorára, vendégünk lesz.

Főlnézett. Nem értette.

— Vendégünk? És... ki az?

Az ura nevetett.

— Látod, ez jó. A nevét ugyanis én sem tudom. Bemutatkoztunk ugyan egymásnak, de hát, tudod, ilyen első találkozásoknál az emberek elhadarják a nevüket. Különben nem is fontos. Titkár a pénzügyminisztériumban és olyan inspicirungféléket tartott a hivatalban. Összebarátkoztunk, hát meghívtam hozzánk. Ebédre a főnöknél lesz, vacsorára meg ná-lunk. Holnap reggel már visszautazik Pestre.

Most kis szünet következett, mert a szög-hajú pesztönka behozta a sültet.

Az ura kiválasztott magának egy jó zsíros falatot, a tányérjára tette, kettévágta.

— Megjegyzem, nagyon finom úriember — mondta és beleszúrta villáját az egyik hús-szeletbe. — Amikor ugyanis följárlottam, hogy ebéd után készséggel megmutatom neki városunk nevezetességeit, azt felelte, hogy

köszöni, de ő már mindent látott. Képzeld, ma délelőtt, még itt, erre felé a Flórián uccá-ban is esatangolt. Mondtam is neki: „Nna, a Flórián uccában aztán nincs semmi nevezetesség. Legfeljebb az, hogy mi is itt lakunk.“ Hehehe... Jó, mi?... Na, de miért nem veszel már magadnak? Kihül a hús...

Összerázkódott, Gépiesen nyult az evőesz-közök után, de hogy tényleg evett is vala-mit, erre sohasem tudott visszaemlékezni. Agya, mintha hirtelen megbénult volna, fel-mondta a szolgálatot és voltak pillanatai, amikor úgy érezte, hogy kihagyott a szívve-rése. Az ura beszéde, mint távoli lódobogás, tompán zúgott a fülében. Paprikás csirkéről hallott, meg galuskáról és hogy este nyolcra itt lesznek. Mind a ketten.

Vége lett az ebédnek.

Az ura megtörölte a száját, a szalvétát az asztal közepére dobta és fölállt.

— Szóval, a paprikát, meg a tejjel ne saj-náld. Hadd emlegesse meg a pesti úr ezt a vacsorát. A borról majd én gondoskodom.

És menni készült. A keze már az ajtóki-lincsen pihent, amikor hirtelen fölállott ő is.

— Károly — remegett a hangja, — én sze-retnék neked valamit mondani...

Az ura meg se fordult, úgy válaszolta:

— Jó, jó, szivecském... Most sietek... Majd este. Na, szervusz...

És már ment is.

Csend lett. Nagy, süket csend. És ebben a nagy, süket csendben csak megrémült szive vad dobogását hallotta. Hogy mi történt ebéd után két órától este nyolcig, erre szintén nem emlékezett. Tett-vett, mint az alvajáró és a fali óra zengő ütéseit, mint egy-egy éles kard-vágás hasítottak szívébe. Nyolc óra előtt tíz perccel kiment az előszobába, néhány lépés-nyire megállt az ajtó mögött és várt.

— Essünk rajta túl, minél előbb — báto-rította önmagát. — A katasztrófát elkerülni most már úgy sem lehet.

És gondolatban kísérőül odaszegődött a két férfi mellé. Most a Délibáb uccában vannak, most... igen, most érnek a Flórián ucca sar-kára, befordulnak... most a patika előtt mennek el, aztán következnek a rőfös-üzlet, ott a kis trafik, a végrehajtó háza, aztán a hosszú deszkapalánk és... igen... most... most kinyílik a kerti kapu... a sárga kavi-csok már ropognak a léptek alatt, még két perc... még egy... és...

— A feleségem.

Ezt az ura mondta.

Segítjük

biztosítási előfizetőink hozzátartozóit sze-retetteik elhunytá alkalmából. Eddig több mint kétezer elhunyt előfizető hozzátartozója kapta meg Tolnai Világlapja és testvér-lapjai útján a 250 pengőig terjedő temetke-zési segélyt. T. Mihályné, t. csabai előfizető panaszkodott, hogy elhunyt férje után nem kapta meg az esedékes összeget. Nem is kap-hatta meg, mert bár hosszabb ideig volt elő-fizető, kiderült, hogy a kötvény kiállításá napjától az előfizető haláláig nem telt el a feltételekben előírt három havi várakozási idő.

Aztán... De hogyan is volt azután? Igen, igen... erre most már emlékszik. Világosan, határozottan emlékszik... Ő kezét nyujtotta, bizonytalanul, bele a levegőbe, azután érezte, hogy egy puha, idegen kéz, belesimul az ő kezébe és csak nézett, nézett, — hosszasan, percekken át — mozdulatlan, dermedt tekintettel a férfi arcába, majd egyszerre, hirtelen, mint valami mélyről szakadt piros sikoltás, fölfutott a torkán az ujjongó nevetés. Fölfutott, de nem robbant ki. Szájában, a nyelve alatt érezte az ízét, zamatát, izgatta a torkát, csiklandozta a szájpaddlását, de legyűrte, visszaparancsolta. Csak a szemében fölvillanó fényesség és az arcát elöntő diadalmas, sugárzó mosoly ragyogott, tündöklött, mert jéggé dermedt lelkéről egyetlen pillanat alatt lehullottak a szorító páncélok. Tapsolni, ujjongani szeretett volna, mámoros ujjongással, hiszen nincs semmi baj, nincs katasztrófa... naiv képzelődés, ostoba vízió volt az egész...

Mert... hát... igen... A vendég, a férfi... az igen ő volt. Ő. Ugyanaz, akivel ma délelőtt a Délibáb uccában és a Flórián ucca sarkán majdnem összeütközött. Ő volt, de nem a — másik. Nem az eltemetett mult, nem a kísértő titok. Összetévesztette vele. Elnézte. Pedig... hm, milyen érdekes! — nem is hasonlít rá. Igaz, az orra alatt ott van az a kis nyírott, tömör, fekete bajusz, de

nem, ez valahogyan mégis más. És a szemek! Ezek is szürkék, de hol van a belőlük kisu-gárzó furesa tekintet, amely könyörögni és parancsolni is tudott egyszerre?!... És ő mégis összetévesztette — vele. A másikkal. Az igazival, a régivel... Hát ez a könnyelműség. Határozottan az. A jövőben föltétlenül óvatosabbnak kell lennie. És fontos, hogy az ember ne veszítse el mingyárt a fejét. Mert ma az történt vele. Megijedt. Kapkodott... És csak a véletlenen mult, hogy nem állt oda az ura elé és...

— Eh, hagyjuk, még gondolni is rossz rá — mondta önmagának és koccintásra nyujtotta poharát a vendég felé.

A vacsora alatt sokat nevetett, pompásan mulatott és néhány pohár bor után már kacérokodott is. Éjfél volt, amikor a vendég eltávozott. Akkor lefeküdtek. Ő éppen kinyujtotta karját, hogy elkattantsa a villanyt, amikor az ura — a szomszédos ágyból, a vánkók közül — feléje szólt:

— Igaz, most jut eszembe, te délben valamit mondani akartál nekem.

Kissé eltűnődött.

— Én?... Lehet... Már nem emlékszem rá...

— Nna — hallatszott a vánkók közül, — akkor nem is volt az fontos.

— Hát persze, hogy nem — mondta erre ő, aztán ásitott egyet és eloltotta a villanyt.

NŐI SZEMMEL...

Külön kereset...

Egy aranyos kis asszonyismerősemet kerestem fel a napokban, nagyon leverten és kísért szemekkel fogadott. Unszólásomra elmondta, hogy öt éves házasság, boldogan élnek. Nem ismerte, mint a többi asszony a férj kimenőket — a banketteket, az osztálytársi vacsorákat, — az ő ura soha nem hagyja egyedül. Most körülbelül két hónapja, hogy délutáni, sőt esti túlórázások ürügye alatt nem jött az ura pontosan haza a hivatalból. Azonban minden héten kedves mosoly kíséretében átnyujtott 30 pengőt, mondván: „Nézd Szivecském, ezt külön kerestem a túlórázással, vegyél soronkívül magadnak, amit akarsz.” Képzeld, hogy milyen boldog voltam, hogy még ezzel is nekem szerez örömet...

Mult héten sürgős közölni valóm akadt, azonnal felhívtam a hivatalban. Ott megtud-

CIMSZERZŐK

jelentkezzenek egy rendkívül elterjedt és minden házban nélkülözhetetlen cikknek Budapestén és vidéken való eladására. Ugyiszólván biztos vevőkhöz lesznek küldve. A tanulási idő alatt napidíjat kap. Ha szorgalommal van megáldva, hosszú időre biztosítja magának a rendes polgári megélhetést. Az ajánlkozó lehet nő is. Ajánlatokat e lap kiadóhivatala továbbít eddigi foglalkozás, kor és vallás megjelölésével „Szívesen dolgozom” jelige alatt.

tam, hogy délután egyáltalában senki sem jár be. Tehát a külön kereset mese. Most két ellentétes érzés uralkodik bennem. Ha jelenetet csinálók, majd valahogy kimagyarázza magát és nem én kapom a soronkívüli 120 pengőt. Ha viszont hallgatók, abba meg beleszűnnek...

Az egész kis történetet azért írtuk meg, hátha a férj véletlenül elolvassa s így megtudja, hogy a felesége már mindent tud és belátja, hogy a kis kirándulás után legtanácsosabb azonnal visszatérni a jó útra.

Embernek udvariassága néha nagy kellemetlenségeket idéz elő. A Belvárosban ismert ember az a hordár, aki egy szálloda előtt szokott tartózkodni. Igen ügyes és leleményes, minden járókelőnek udvariasan és hangosan köszön, ezáltal eszükbe véseti, hogy ha szükség lenne szolgálataira, hol található meg. A féltékeny drámaíró gyönyörű feleségével sétált, amikor is egyszerre a hordár hangos kezétesökölommal köszöntötte az asszonyt. Rettenetes jelenet következett ebből, — a férj gyanúsította a feleségét, hogy valószínűleg a hordárral küldi szerelmes leveleit, — azért ismeri olyan jól. Az ügyet csak nagynehezen lehetett békésen elintézni, és pedig úgy, hogy a drámaíró azóta naponta más növel sétált a hordár előtt, és miután azoknak is köszönt, most már végre elhitte, hogy a felesége nem hibás.

(pr. o.)

emek!
kisu-
gni és
És ő
sikkal.
nyei-
ltéle-
hogy
fejét.
Capko-
y nem

rá —
ujtotta

mpásan
ar ka-
ég el-
kinyuj-
ami-
vánko-

vala-

kszem

zül, —

erre ő.
nyit.

em jár
st két
jelene-
arazza
ili 120
g bele-

meg,
y meg-
tud és
egtaná-

llemet-
ismert
a előtt
jelemé-
és han-
hogy
lálható
felesé-
a hor-
otte az
tkezett
eségét,
szere-
jól. Az
ékésen
amairó
hordár
t. most
n hibás.
(pr. o.)

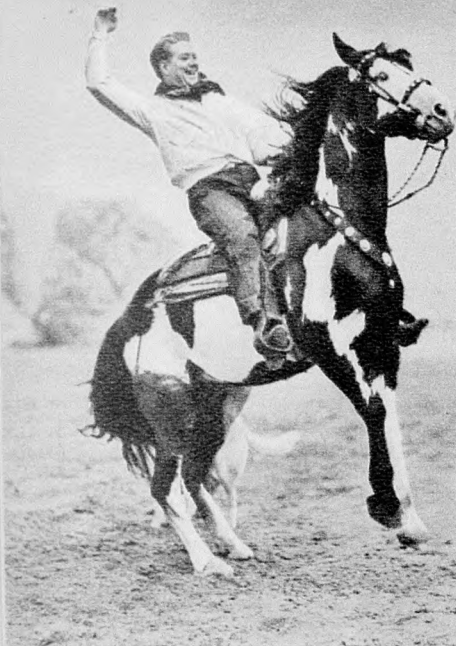
libák

Pereg a film

**PRISCILLA
LANE**
bemutatja új
tavaszi kabátját
(Warner felvétele)

LOVAGOLÓ SZTÁROK

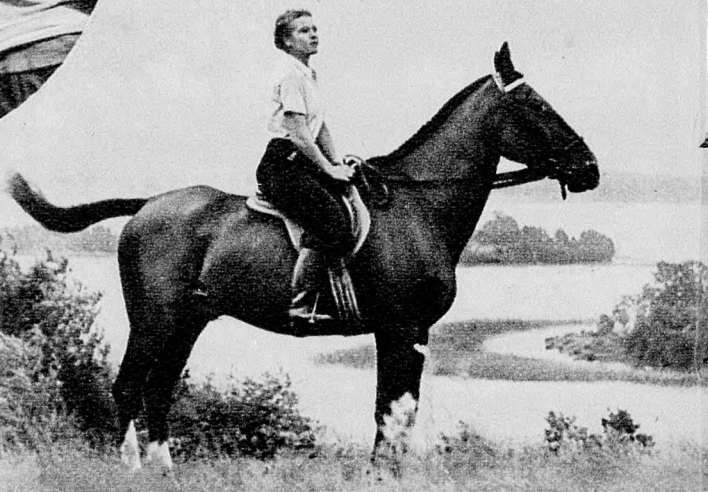
Nelson Eddy szenvedélyes lovas. Reggelenként Palamino nevű lován a Malaba melletti tengerparton szokott vágatni *(Metro fejb.)*

Spencer Tracy az Encino melletti pólómezőn minden week-enden megjelenik *(Metro fejb.)*

Meydemarie Hatheyer a kora hajnali órákban úttalan utakon szeret lovagolni *(Tobis fejb.)*

Joan Crawford pólózni tanul. Sweetheart nevű pónilován Breutwood Heights-ban naponta egy órát treniroz *(Metro fejb.)*

H o l l y w o o d b a n

Tyrone Powert „kifütyülték“

Tyrone Power egyike a legnépszerűbb hollywoodi színészeknek, akinek a szereplése egy filmben már magában véve biztosítéka a sikernek. Legújabb színes filmjének díszbemutatóján a meghívott közönség részére az estélyi ruhán kívül az álarc is kötelező volt. A Fox-filmvállalat minden vendégnek olyan álarcot küldött, amilyent Tyrone Power a film főszerepében visel. Amikor az előadás végén Tyrone Power, Nancy Kelly és Henry Fonda a függöny előtt megjelentek, a közönség lábdobogással és tapsokkal üdvözölte kedvenceit. Többszöri kihívás után Tyrone Power egyedül lépett a függöny elé s erre a premier előkelő közönsége a tapsok mellett fütyülni kezdett. Tudni kell, hogy Amerikában a fütyülés a tetszésnyilvánítás tetőfokát jelenti.

Ugyancsak Tyrone Powerrel történt meg ugyanennek a filmjének felvételei közben, hogy egyik hollywoodi újságíró intervjút akart vele csinálni, de amikor jól ismert telefonszámát felhívta olyan órákban, amikor a művész mindig otthon szokott tartózkodni, mindig egy idegen nevű úr jelentkezett. Az újságíró később személyesen találkozott Tyrone Powerrel, aki a telefonzavar okát azzal magyarázta meg, hogy amíg a filmje készült, annyira belelélt magát szerepébe, hogy szórakozottságában műtermen kívül is azt a nevet használta, amelyet filmjében visel.

Tyrone Power (Fox felvétel)

Eleanor Powell még nem érti, hogy mit kíván tőle Robert Young

Délibáb

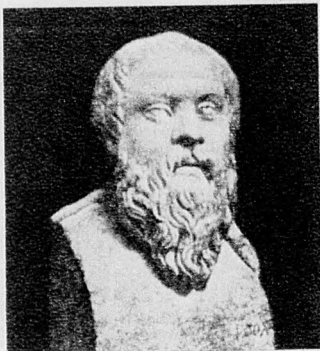
Dorothy Lamour már megértette George Raft magyarázatát

Világhírű

SOKRATES FILMEN

Olasz lapok jelentése szerint a Scalerc filmvállalat nagyszabású ókori történelmi filmet készít, amelynek *Sokrates*, a nagy görög tudós a hőse. Sokrates volt az első ókori bölcselet, akinek tanításai erkölcsi szempontokból igen közel állnak a bibliai szellemhez. A filmet, amelynek „Sokrates pere” lesz a címe, már forgatják.

Sokrates

„Kora Terry” s a magyar primadonna kettős szerepet játszik benne: saját hűgát is ő alakítja. Szerepe egyébként izig-végig táncos szerep.

RÖKK MARIKA ÚJ FILMJE

Rökk Marika legújabb filmjének felvételeit megkezdtek a neubelsbergi műteremben. A film címe:

Charles Boyer és Irene Dunne
(Universal felv.)

MAGYAR FILM PAGANINIRÓL

Ebben az évben lesz Paganini halálának századik évfordulója s ebből az alkalmából Némethy Ferenc hegedűművész, aki a nagy

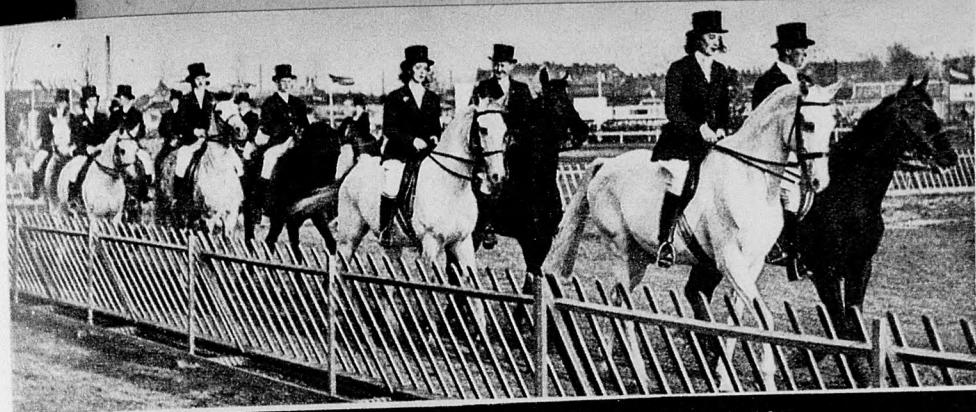
Paganini

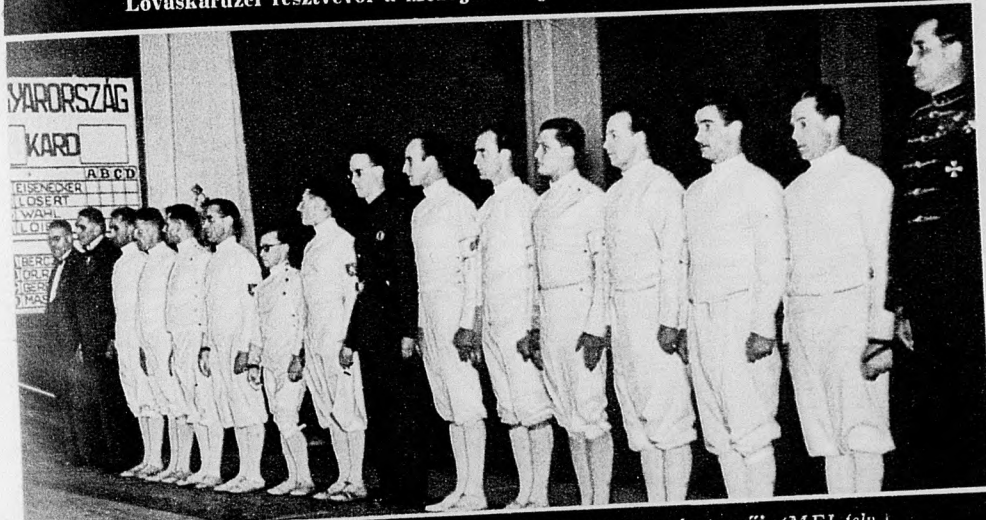
Rökk Marika
(Ufa felvétel)

olasz mester életrajzregényét nemrégiben írta meg, Mariay Ödön ismert színpadi szerző társaságában filmszövegkönyvet írt, amelynek forgatását egyik filmgyártóvállalatunk rövidesen megkezdte. A Paganini-film annál nagyobb érdeklődést kelt, mert a világhírű hegedűművész életéről eddig csak egy régi néma film készült.

Délbáb

Lovaskaruzel résztvevői a Mezőgazdasági Vásáron (Pobuda felv.)

A magyar-német „Barátság Kupa” vívómérkőzés résztvevői (MFI felv.)

Kovács Éva, a 16 éves tangóharmonika művész, aki a Polgári Kaszinó új helyiségének felavatási ünnepélyén Liszt rapszódiaját és több klasszikus művet nagy sikerrel játszott (Rozgonyi felv.)

Jonny Garay a tangóharmonikaversenyen egy bajnoksgot és egy helyezést nyert (Artistika felv.)

Bánlaky Etelka, a kitűnő operanékesnő nagy sikerrel lépett fel a Zeneakadémián (Várkonyi felv.)

RÁDIÓMŰSOR (április 14-20-ig)

Clementis Klára
5.15 (Angelo felv.)

közben Bilkei Ferenc székesfehérvári esperes-plébános mondja. Énekel a templom ének-kara Berg Ottó vezetésével. Orgonál Kereszty Jenő.

11.15—12.15: Evangélikus istentisztelet a bécsi-kaputéri templomból.

12.20: Időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés.
12.30: Magyar Imre cigányzenekara muzsikál.
1.45: Hírek.

2.00: Olasz szerzők hanglemezel.

1. Donizetti: Lammemoori Lucia, ária a II. felvonásból (Gigli); 2. Rossini: A szevillai borbély, ária az I. felvonásból (Marion Talley); 3. Bellini: Az alvajáró, kettős az I. felvonásból (Toti dal Monte és Tito Schipa); 4. Scarlatti: D-dur szonáta, zongoraszó (Zecchi); 5. Ponchielli: Gioconda, ária a II. felvonásból (de Luca); 6. Verdi: Don Carlos, ária (Marion Anderson); 7. Gemiani—Busch: Siciliano, hegedűszó (Adolf Busch); 8. Puccini: Tosca, ária a III. felvonásból (Anton Dermola); 9. Mascagni: Parasztbecsület, ária a II. felvonásból (Giannini); 10. Boito: Mefistofeles, részlet a IV. felvonásból (Vaneli, Paul és Masini); 11. Mari—Cinque: Mattinata Veneziana, olasz dal (Gigli); 12. Foti—Cali: La cicalata, szicíliai népdal (Rosetta Ferlito); 13. Nutile: Mamma mia, che vo sape, nápolyi dal (Tito Schipa); 14. Tosti: Mattinata, olasz dal (Giannini); 15. Denza: Funiculi-funicula, nápolyi népdal (Giuseppe Moretti).

3.00: a) „Védekezés a répbogarak ellen.”

Baranyovits Ferenc dr. m. kir. mezőgazdasági kísérleti asszisztens előadása.

b) „A legelő javítása fektetéses trágyázással.” Sulyok Tivadar dr. m. kir. gazdasági felügyelő előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.

3.45: Ihulezky László szalófnzenekara.

4.30: „A vas és acél gyártása.”

Kulhay Gyula dr előadása. Közművelődési előadásorozat.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Clementis Klára zongorázik.

5.45: „Üdvartartás Budán.”

Horváth Henrik dr előadása.

6.15: Budapesti Hangverseny Zenekar.

Vezényel Beck Miklós. Operett-részletek.

7.10: Sporteredmények.

7.15: Hírek.

7.25: „Kétezeréves falépesőkön Herculanumban.”

Megyeri Ella előadása. (Felolvasás.)

7.50: Farkas Jenő cigányzenekara keringőket játszik.

8.10: „Erenél maradandóbb.”

(A költő és az utókor.) Versek. Bevezeti Szobotka Tibor, a verseket elmondja Major Tamás, a Nemzeti Színház tagja.

8.40: Gítár-est.

Vezényel Polgár Tibor. Rendezi: Balogh Pál. Közreműködik Havas Haják András olasz és

Vasárnap

ÁPRILIS 14

BUDAPEST I.

8.00: Ébresztő.

Utána: Szózat.

Majd: Hanglemek.

8.45: Hírek.

10—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd a belvárosi főplébániatemplomból. A szentbeszédet mise

spanyol dalokkal, Varga Istvánné, Kovács Barna, Rengei Miklós, Varga Emil (gítár), B. Fehér Miklós (hegedű), Friss Antal (gordonka), Nagy Olivér (celesta).

9.40: Hírek, időjárásjelentés, sporteredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Toki Horváth Gyula cigányzenekara muzsikál, Cselényi József énekel.

Dalok: Szigligeti—Holy Ignác: Sír egy asszony; Forster Károly: Holdvilágos este (Ulmer H. verse); Szaucsek István: Megérett a repce; Adorján Sándor: Feeskét, gólyát; Szávozó Richárd: Aki a szerelmet tagadni meri (Kubányi György verse); Népdalok: Esteledik, alkonyodik; Nem bánom, hogy pástornak születtem; Józanságra nagy bennem az akarat; De minek a szöke énnékem; Házunk előtt mennek el a huszárok.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Magyar és külföldi tánclemek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11—12.00: Hanglemek.

12.05—12.35: „Levente-rádiófélóra.”

1. Sóllyommadár, induló (budapesti VII. kerületi leventezenekar); 2. Volly István előadása a népi játékokról; 3. Levente A. B. C. Borsos Miklós előadása; 4. Üzenetek; 5. Recece, induló (budapesti VII. kerületi leventezenekar). Vezényel Albrecht Péter.

3.05—3.40: Újpesti Iparos Ifjak Köre Dalkara.

6.45: Balázs Eva dr előadása.

7.15: Szalóntós.

8.00: Hírek, löversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Farkas Jenő cigányzenekara muzsikál.

8.50: „A VI. firenzei májusi ünnepélyek.”

Hoór-Tempis István dr előadása.

9.15: Kamarazene hanglemezeiről.

Schubert: Esz-dur zongorahármas (100. mű, Busch Adolf, Busch Hermann és Serkin Rudolf).

10.00: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

8.45—9.00: Hírek Budapest I-ről.

9.00: Hanglemek. I. rész: Dohnányi: Változatok egy gyermekdalra (zongora); Dohnányi Ernő, a londoni szimfónikusok zenekarának kíséretével, vezényel Lawrence Collingwood). II. rész: Szórakoztató hanglemek. III. rész: Magyar nóták és csárdások.

10.00: Református istentisztelet a kassai református templomból. Prédikál Gönczy Gábor, orgonál Sedivy Pál.

11.00: Dalok és hangszerzők hanglemezeiről.

11.15: Hírek, heti beszámoló, műsorismertetés.

11.35: „A vihar a költészetben.” Semetkay József előadása. A költeményeket Kékési Nándor adja elő.

12.05—12.35: Levente rádiófélóra. Átvétel Budapest II.-ről.

Kb.

12.35—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójelű adóállomáson, 11.350 kilocikluson, 25.32 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20 óráig.

A HAT5 hívójelű adóállomáson, 9625 kilocikluson, 31.17 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

Kresz Géza
(Soltgy felv.)

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna.
Hírek. Közlemények.
Hanglemezek.
Utána: Étrend.
10.00: Hírek.
10.20: „A szorgalom városa.” (Ujpest.) Radom-szky Mihály dr elő-adása.

7.30: „A betű és a könyv.”
(A nyomtatás ötszázéves jubileuma.) Koppány István előadása.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Rendőrzenekar.
Vezényel Szöllőssy Ferenc. 1. Strauss János: Májusi bor, nyitány; 2. Urbach: Ábránd Delibes műveiből; 3. Kálmán: Egyveleg a „Jozefin császárné” c. operettből; 4. Fricssay Richárd: Cinka Panna; 5. Seregi Artur: József nádor induló.

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés.

1.30: A rádió szalózenekara.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Diákféléra.
„A magyar nép földrajzi elhelyezkedése.”
Ortutay Gyula dr előadása.

4.45: Időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Magyar és külföldi tánclemezek.

5.40: „Norvég emlékeim.”
Lamács Lujza előadása.

6.00: Lakatos Vince és Lakatos Gyula cigányzenekara muzsikál.

Közben

6.20—6.25: „Édes anyanyelvünk.”

6.50: A magyar föld drámája.
Dóry Béla előadása.

7.15: Hírek.

7.25: Hangversenymertetés.

7.30: Hangverseny a Nemzeti Zenede 100 éves fordulóján.

Közvetítés a Vigadó nagyterméből. Himnusz. Prologus. Irta és elmondja vitéz Somogyváry Gyula. I. rész: A mai növények. Közreműködik a Budapesti Hangverseny Zenekar. 1. Zichy Géza gróf: a) „Nemo” c. dalmű előjátéka; b) Egy vár története: I. Hunrajzás; II. A szürke manó. Előadja az intézet együttese, vezényel Szőke Tibor; 2. Hubay: Idill. Vezényel Fráter Gedeon; 3. Liszt: Magyar fantázia. Zongorán előadja Szoltsányi György. Vezényel Pécsi István. 4. Zichy Géza gróf: Kettős a „Nemo” c. dalműből. Előadja R. Raskó Magda és Angyal-Nagy Gyula. Vezényel Szőke Tibor. II. rész: A volt növények. Vezényel Feren-csik János. 5. Joachim: Változatok egy mac-syar témára. Előadja Kresz Géza; 6. Liszt: A-dur zongoraverseny. Előadja Gy. Márkus Lili; 7. a) Liszt: Ósók sirja; b)

Délibáb

I. Ej, haj, gyöngyvirág; II. Szól a kakas már (Molnár—Kern gyűjtése). Előadja Koréh Endre, az Operaház tagja; 8. Rékai Nándor: Csüddögölő a „Nagyidai cigányok” c. szvitből.

8.30—8.45: „Élőtárlat 1815-ben.”
Marschalkóné Ószi Kató előadása.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Pertis Jenő cigányzenekara muzsikál.

11.00: Hírek német, olasz, angol, francsa és eszperantó nyelven.

11.25: Hanglemezek.

1. Huszár verbunkos (Regnum Marianum 3. sz. cserkészcsapat fúvózenekara, vez. Keil Ernő); 2. a) Cserebogár, sárga cserebogár; b) Az én szobám kicsike, cimbalomszólo (Banda Ede); 3. Hajdu—Aszlányi: Édes hazám, filmdal (Ráday László); 4. Fényes Szabolcs: Egy halk futam, tangó a „Pusztai szerenád” c. filmből (Angyal-Nagy Gyula); 5. Egyveleg Huszka Jenő operettjeiből (Kőszegi Teréz és Angyal-Nagy Gyula); 6. Zakál Dénes: Csókos a te szád (Marczall szöveg., Kazal László); 7. Polgár Tibor: Halálos tavasz, angol keringő (Nadányi Zoltán szöveg., Karády Katalin); 8. Máté—Pusztaszeri: Pont maga, foxtrott az „Éva rendet csinál” c. filmből (Buttola Ede Pátria zenekara, vez. Hosvay Gusztáv); 9. Buday Dénes: Éjféli szerenád (Mihály szöveg.), a tangó a „Varjú a toronyórán” c. filmből (Weygand Tibor); 10. Sörös—Dutka: Jártam már itt, meg ott, foxtrott (Buttola Ede Pátria zenekara, ének: Hosvay-együttes).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.20—6.50: Német nyelvoktatás.
Szentgyörgyi Ede dr előadása.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: „Ötvösből festő.”
(Francesco Francia.) Farkas Zoltán előadása.

8.55—9.45: Országos Postászenekar.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.

11.05: „II. Rákóczi Ferenc és a szlovákok.”
Keller Imre előadása.

11.25: Hanglemezek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: Hanglemezek. I. rész: Schubert: h-moll szimfónia (bécsi filharmonikusok zenekara); II. rész: Amerikai és néger dalok.

4.15—6.20: Azonos Budapest I. műsorával.

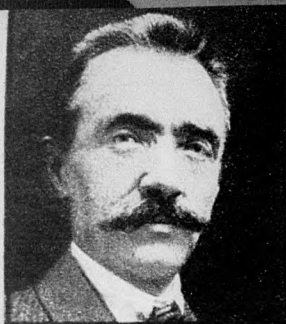
6.20—6.50: Német nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

6.50—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójeles adóállomáson, 11.850 kilocikluson, 25.32 méter. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20-ig.

A HAT5 hívójeles adóállomáson, 9.825 kilocikluson, 31.17 méter. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.25—2.00 óráig.

Schöpflin Aladár
6.05

Kedd APRILIS 16

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Gróf Nyáry Krisztina.”
Irta Eörssey Julia dr. (Felolvasás.)

10.45: „Divattudósítás.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Sóhár Vilma zongorázik, Sallay Iván hegedül zongorakísérettel.

1. Vítali: Chaconne (Sallay); 2. Schumann: A-B-E-G-G variációk (Sóhár); 3. a) Zsolt Nándor: Valse caprice; b) Csajkovszkij: Melódia (Sallay); 4. a) Liszt: Manók tánca; b) Weber: Perpetuum mobile (Sóhár); 5. a) Sarasate: Zapateado; b) Rimszkij-Korsakov: A dongó (Sallay); 6. Weber: Rondo brillante (Sóhár).

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Lakatos Flóris és fia cigányzenekara muzsikál.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.10: „Asszonyok tanácsadója.”
Arányi Mária előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: A József nádor, honvédelminiszter zene-kara.

Vezényel Seregi Artur. 1. Beck Ferenc: Magyarország jövő, induló; 2. Nagypál Béla: Hungária, nyitány; 3. Seregi Artur: Egyveleg Révfy Géza dalaiból; 4. Adorján Sándor: Muzsika szól, verbuválnak, magyar hangulatkép.

Közben

5.40—5.45: „Édes anyanyelvünk.”

6.05: „Az író és a nyomda.”
Schöpflin Aladár előadása a könyvnyomtatás 500 éves jubileuma alkalmából.

6.30: Nicola Cvejlis a belgrádi opera tagja énekel a magyar-jugoszláv művészesere keretében zongorakísérettel.

1. Milojevic: Japán; 2. Gotovac: Éjjeli tanyán; 3. Hristic: Elégia; 4. Odak: A macedon; 5. Leoncavallo: Zaza; 6. Giordano: André Chenier, monológ; 7. Massenet: Heródiás, románc.

6.55: „Az ipari munkaközvetítés.”

Magasházy Béla miniszteri osztálytanácsos előadása.

7.15: Hírek.

7.25: Farkas Béla cigányzenekara muzsikál.

8.10: „A hegyek éneke.”

Hangjáték három részben. Irta Kispándy József. Rendező Csanády György. Személyek: Michael — Lázár Tihamér; Öreg Tom — Gár-

day Lajos; Marian — Ditrói Ica; Johan — Köpeczi-Boócz Lajos; Castor — Greguss Zoltán; Patricia — Petur Ilka.

9.40: Hírek. Időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: A rádió szalózenekara.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Lovász Ferenc cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.15—5.35: Ruszin hallgatóknak. Szórakoztató zene hanglemezzel. Peredacs dlya podkarpatszkieh ruszinov. Muzika po gramofonnoj zapiszi.

5.35—6.05: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félórása.

6.30—6.55: Francia nyelvoktatás. Garzó Miklós dr előadása.

6.55—7.15: Hofmeister József harmonika-kettőse.

7.30: „Élősdiek az emberben.”
Ziegler Nándor dr előadása.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Hanglemek.

A modern zene kedvelőinek. Sztravinszkij-művek. 1. Kártyajáték, szvit (berlini filharmonikusok, vez. Sztravinszkij); 2. Részletek a „A nász” (Les nocés) c. operából (ének: Kate Winter, Linda Seymour, Parry Jones, Roy Henderson és énekkar, a zenekart vezényli a szerző); 3. Esz-dur verseny kamarazene-karra (hamburgi filharmonikusok, vez. Hans Schmidt-Isserstedt); 4. Tűzijáték (berlini filharmonikusok, vez. Erich Kleiber).

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: Órhelyi Emil előadása.

11.25: Operettrészletek hanglemezzel.

11.40—12.00: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: Tánckomolyok. Az összekötő zenét zongorán játssza Toperczer Géza.

4.10—5.35: Azonos Budapest I. műsorával.

5.35—6.05: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadásának átvétele Budapest II.-ről.

6.05—6.30: Azonos Budapest I. műsorával.

6.30—6.55: Francia nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

6.55—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójeles adóállomáson, 11.850 kiloeikluson, 25.32 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20 óráig.

A HAT5 hívójeles adóállomáson, 1.625 kiloeikluson, 31.17 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.25—2.00 óráig.

Szilóssy Margit
7.30

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Érvényesülés és életkor.” Irta Sándor Géza dr. Felolvasás.

10.45: „Vulkán kapujában.”

Irta Csebi Pogány István. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjárásjelentés.

12.00: Harangszó, Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Hanglemezek.

1. Mendelssohn: Szentiványi álom, nyitány (berlini filharmonikusok, vez. Furtwängler); 2. Schubert: A rémkirály (Erlkönig), ballada (Peter Dawson); 3. James: Maori altatódal (Toti dal Monte); 4. Fisher: Hazafelé (Eveready Hour Group énekkar, vez. Shilkret); 5. Rimszkij-Korszakov: Harcosok indulója (Lamoureux-zenekar, vez. Wolff); 6. Massenet: Őszi gondolat, dal (Georg Thill); 7. Moniuszko—Czeczott: Lengyel dal (Lucyna Szczepanska); 8. Debussy: Le plus que lente, keringő (zongora: Walter Gieseking); 9. Rubinstein: Perzsa szerelmi dal (Saljapin); 10. Fauré: Bölcsők, dal (Ninon Vallin); 11. Ravel: Három dal (Lyons Mixed énekkar, vez. Leon Vietti).

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízjárásjelentés.

1.30: A Mária Terézia 1. honvédegyezred zenekara.

Vezényel Fígedy Sándor. 1. vitéz Pál Imréné: Hajrá vitézek, induló; 2. Herold: Zampa, nyitány; 3. Strauss József: Aquarellek, keringő; 4. Müller Károly: Elégia (hegedűszóló); 5. Demerseemann: Aranjuzei ünnepély, ábránd; 6. Fígedy Sándor: Románc; 7. Blankenburg: Indulógyuleg.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, ételmszerárak.

4.15: Gyermekdelután.

„Népl gyermekjátékok.” A közvetítést vezeti Gecső Sándorné.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Suki Tóni cigányzenekara muzsikál.

5.55: „A nemzet iskolája.”

Móricz Zsigmond előadása a Budapesti Nemzetközi Vásár alkalmával.

6.15: A rádió szalonzenekara.

1. Suppé: Donna Juanita, nyitány; 2. Löhr: Gladiólák, keringő; 3. Sipos István—Vécsey: Emlékszik-e még — slowfox; 4. Koester: Hindu bölcsődal; 5. Strauss János: Kék Duna keringő; 6. Noack: Zenesorozat.

Közben

6.35—6.40: „Édes anyanyelvünk.”

7.15: Hírek.

7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

Nélibáb

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése. Pataky Kálmán tiszteleti tag felléptével. „Márta.” Vigopera három felvonásban. Szövegét Irta Friedrich W. Zenéjét szerette Flotow. Fordította Kern Aurél. Vezényel Berg Ottó. Rendezte Rékai András. Személyek: Lady Harriet Durham, a királyné udvarhölgye — Orosz Júlia; Nancy, bizalmasa — Szilvássy Margit; Lord Tristan Mickleford — Komáromy Pál; Lyonel — Pataky Kálmán; Plumkett, gazdag bérlo — Jámbor László; A richmondí bíró — Szomolányi János.

Az első felvonás után kb.

8.25: Külügyi negyedóra.

A II. felvonás után kb.

9.15: Hírek.

Az előadás után kb.

10.10: Hírek szlovák és ruszin nyelven, időjárásjelentés.

Majd

10.25: Azonos Budapest II. műsorával.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Magyar és külföldi tánclemezek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.45—7.15: Olasz nyelvoktatás. Gallerani Bonaventura előadása.

7.30: Nagy Lajos elbeszélése.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Balázs Gyula dr magyar nótákat zongorázik.

8.45: „Franklin Benjámin.”

Valkó László dr előadása Franklin halálának 150. évfordulóján.

9.10: Filmdalok és jazz-számok hanglemezeiről.

10.00: Időjárásjelentés.

10.05—11.00: Balázs Kálmán cigányzenekara muzsikál.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Idegenszerűségek és magyaros szólásformák.” Bárdossy Eugénia előadása.

11.25: Szórakoztató egylegek hanglemezeiről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: Varacska József dr magyar nótákat énekel, Orgován Rudi és cigányzenekara muzsikál.

4.15—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.

6.45—7.15: Olasz nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójelű adóállomáson, 11.850 kiloelektron, 25.32 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20 óráig.

A HAT5 hívójelű adóállomáson, 9.625 kiloelektron, 31.17 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

Ignáth Gyula
5.45

Csütörtök

ÁPRILIS 18

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna.
Hírek. Közlemények.
Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.
10.20: Móríz Pál
elbeszélései.
(Felolvasás.)

10.45: „A gyémántok
királya.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: A rádió szalózenekara.

1. Siebert: Vidám induló; 2. Richartz: Tavasz, nyitány; 3. Gebhardt: Aragon, spanyol tánc és arietta; 4. Kreisler: Dal a „Sissy” c. daljátékból; 5. Fehér István: Virágos ablakod alatt, tangó; 6. Kiszely Gyula: My Lady, angolkeringő; 7. Millöcker: Gasparone, egyveleg; 8. Huszka: Induló.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Szórakoztató zene hangfelvétellel.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Ruszin hallgatóknak. 1. „A tanító mint népnevelő.” Román István előadása. 2. Hanglemezek. — Peredacsja dlya podkarpatszkich ruszinov. 1. Sztefan Roman: „Ucsitelj, jak vospitatelny narodna. Doklad. 2. Muzika po gramofonnoj zapiszi.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: „Fiatal modellező repülőnk gyakorló bemutatóján.”
Helyszíni közvetítés Rákos mezejéről. Beszél Budinszky Sándor. Hangfelvétel.

5.45: Vöröss Sári és Ignáth Gyula magyar nótákat énekel, kíséri Gáspár Lajos cigányzenekara.

Vöröss Sári ének számai: Népdalok. Nem volt párja a faluban Kerekes Andrásnak; Sűrű csillag ritkán ragyog; Kidőlt a fa mandulástól; Azért, hogy kend kicsit ragyás; Eresz alatt fésszel a fecske; De szeretnék rámás csizmát viselni. Ignáth Gyula ének számai: Zakál Dénes: En gyönyörűségem; Thegze-Gerber Miklós: Gyógyítgatom a lekemet (Saághy Ilona szövege); Fráter Lőránd: Száz szál gyertyát. Népdal: Végigmentem az ormódi temetőn; Thurzó Nagy László: Nincsen pénzem, se dohányom (Sassy Csaba szövege); Huszka: Bujdokolva járok (Endrődi verse); Kuruc dalok: Te vagy a legény; Csinom Palkó. Népdal: Vihar a levelet.

Közben

6.10—6.15: „Édes anyanyelvünk.”

6.45: „Méhészeti időszakos tanácsadó.”
Vallo Árpád előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.

7.15: Hírek.

7.25: Magyar és külföldi tánelemezek.

8.00: A Csukovszkij-est ismertetése.

8.10: A Budapesti Hangverseny Zenekar Csukovszkij-estje a Vigadó nagyterméből. Vezényel Hans Weissbach. Közreműködik Nikita Magalov (zongora).

9.05: Hírek.

10.20: Időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.35: Az Arizona-band Jazzműsora.

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és esperantó nyelven.

11.25: Hanglemezek.
Magyar nóták és csárdások.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

4.15—4.45: Szórakoztató hanglemezek.

6.15—6.45: Angol nyelvoktatás.
J. W. Thompson előadása.

6.45—7.15: Sehuster Etelka gondolkázik, zongorán kíséri Rieger Tibor dr.

1. Bach: Ária a D-dur szvitből; 2. Couperin: Pastorale; 3. Padre—Martini: Andantino; 4. Senallie—Salmon: Allegro spiritoso; 5. Davidov: Románc szöveg nélkül; 6. Lisznyai—Szabó Gábor: Ósz; 7. Dienzl: Esteledik; 8. Popper: Falusi dal.

7.30: „Két kirándulás Amerikába.”
Ditrói Mór csevegése.

8.00: Hírek, ügétőversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Rácz Béla cigányzenekara muzsikál.

9.15: „Egy titokzatos kép.”
(Giorgione „Vihar“-ja.) Dercsényi Dezső dr előadása. Felolvasás.

9.35: Időjárásjelentés.

9.40—10.30: Hanglemezek.
I. rész: Szórakoztató lemezek. II. rész: Operarészletek.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.
(10-kor hírek.)

11.05: Szlovák hallgatóknak: „A szlovák képzőművészet a Felvidéken.” Kotoec János előadása. — Pre slovenskych poslucháčov: „Slovenské výtvarné umenie na Horniakov.” Prednáška Jána Kotoeca.

11.20: Operarészletek hanglemezeiről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: A 21-ik honvédegyaloezred fúvószenekarának műsora. Vezényel Hadányi Antal.

4.15—6.10: Azonos Budapest I. műsorával.

6.15—6.45: Angol nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

6.45—éjjel 12.05: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójeles adóállomáson, 11.850 kilocikluson, 25.32 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20 óráig.

A HAT5 hívójeles adóállomáson, 9625 kilocikluson, 31.17 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

Délibáb

Molnár Anna
5.15

Péntek

ÁPRILIS 19

BUDAPEST I.

- 10.45: „A gyermekmunka szociális védelme.” Pályi Márton dr. előadása.
- 11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
- 12.00: Harangszó. Hímnusz. Időjárásjelentés.
- 12.10: Rácz Zsiga cigányzenekara muzsikál. Közben
- 12.40: Hírek.
- 1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
- 1.30: Weidinger Ede szalózenekara.
1. Doppler: A két huszár, nyitány; 2. Urbach: Ábránd Godard műveiből; 3. Losonczi Lajos: Vizió; 4. Benedix: A pillangó; 5. Becce: Szerelmi jelenet, hegedűszó; 6. Poldini: Boszporuszi szerenád; 7. Tor Aulin: Humoreszk; 8. Szucsich Károly: Magyar rapszódia.
- 2.30: Hírek.
- 2.45: Műsorismertetés.
- 3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.
- 4.15: „Híres kereskedők.” (A Fuggerek.) Kisléghi Nagy Dénes dr. egyetemi magántanár előadása.
- 4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
- 5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
- 5.15: Molnár Anna hártázik.
1. Sibelius: Valse triste; 2. Prokofjev: Prelüd; 3. Tournier: Jazz-band.
- 5.30: Sportközlemények.
- 5.40: A rádió szalózenekara. Közreműködik Marjay Erzsébet (ének). 1. Gebhardt: Az infánsnő születésnapja, nyitány; 2. Wright E.: Ibolyák, dal (Marjay); 3. Lehár: Tangó a „Giuditta” c. operettből; 4. L. Schmideder: Rózsák, filmkeringő (Marjay); 5. Ranzato: Cigánytanyán; 6. Zakál Dénes: Fellobban a láng (Marjay); 7. Churchill: Hajh hó! Induló a „Hófehérke és a hét törpe” c. filmből; 8. Mackeben: Mámoros báli éj, angol keringő (Marjay); 9. Golwyn: Ritmikus románc; 10. Herbert: Dal a „Pajkos hercegnő” c. filmből (Marjay); 11. Löhr: Táncoló lovacska; 12. Mackeben: Dubarry, keringő; 13. Kreisler: Fox-induló. Közben
- 6.10—6.15: „Édes anyanyelvünk.”
- 6.45: Julio Baghy: Hungara printempo. („Magyar tavasz.”) Baghy Gyula eszperantónyelvű előadása. Hanglemezekkel.
- 7.15: Hírek.
- 7.25: Holéczy Ákos jazzegyüttese. Tagjai Szűcs Stefánia, Csillag Béla, Kurz Károly, Meeseki Rudolf, Pozsonyi Ferenc, Balázs Béla és Holéczy Ákos.
- 7.45: „A volgal dalos.” (Emlékezés Saljapinra.) Hanglemezekkel.
- 8.45: Berlini levél.

Délibáb

9.00: „Árvízi album.”

A magyar rádió irodalmi estje. Összeállította Tolnai Gábor dr. Közreműködik Abonyi Géza, a Nemzeti Színház tagja.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: „Mindenkől egy keveset.”

Közreműködik Heinemann Sándor jazzzenekara, Toll Árpád cigányzenekara és a Rajkózenekar.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Magyar és külföldi tánclemezek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.40—6.10: Gyorsirótanfolyam. Szlabey Géza előadása.

6.45—7.15: Stowasser Irén énekel zongorakísérettel.

1. Mozart: Recitativo és ária a „Szöktetés a szerályból” c. dalműből; 2. Donizetti: Lammemoori Lucia, ária; 3. Járny István: Bacchus násza, keringő (Mátray Jenő verse); 5. Gounod: Tavasz dal.

7.30: „Új olasz költők.”

Berczeli A. Károly előadása.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: A 15. honvédegyalozgezed zenekara.

Vezényel Fogarassy József. 1. Pécsi József: Minden reggel új örömmel, nyitány; 2. Se-regi Artur: Napsugár, keringő; 3. Growald Ernő: Hangulatképek; 4. Urbach: Dallamok álma, egyveleg; 5. Pécsi József: Sirva vigadó, egyveleg; 6. Ujvári József: Emden-induló.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Kazinczy Kassán.” P. Szalóczy Pelbárt előadása.

11.25: Szerenádok hanglemezzel.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—5.40: Azonos Budapest I. műsorával.

5.40—6.10: „Népélet a Tiszaháton.” Szernyei népszokások gyermekszereplőkkel. Rendező Darkó István.

6.10—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

ROVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójeles adóállomáson, 11.850 kilocikluson, 25,32 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20 óráig.

A HAT5 hívójeles adóállomáson, 9.625 kilocikluson, 31,17 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

A. E. Johann: 40.000 kilométer; Richard Katz: Vidám napok barna emberek között; Egy mű 320 oldal. — Ára kötve, bérmentve 96 fillér. Beszerezhető Tolnai Világlapja kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Vargha Imre
7.40

beszédet öt gyermekszereplővel, dalokkal.

10.45: „Mit nézzünk meg?”

Országházunk külsejét. Ismerteti Mesterházy Jenő.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Mikulái Gusztáv szalózenekara.

1. Waldteufel: Dolores, keringő; 2. Martini: Szerelmi öröm; 3. Kemény Egon: Megbocsátom minden bűnöd, tangó; 4. Lehár: Pacsirta, egyveleg; 5. Benatzky: Egyszer eljő az a nap; 6. Losonezy Dezső: Jaj, ez de vicces (Vaszary szöveg), tangó; 7. Dino Rulli: Apassionatamente; 8. Shirman: Sashinka, orosz népdalegyveleg.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Hanglemezek.

1. Strauss Oszkár: Varázskeringő, egyveleg; 2. Kreisler: Szerenád, hegedűszó (Fritz Kreisler); 3. Cuttillo—Schipa: Scrivenno a mammama, nápolyi dal (Tito Schipa); 4. Pokrass: A jósnő dala, cigánydal (Gypsy Nina énekkarral); 5. Rhode: A Rajnától a Dunáig, egyveleg (Adalbert Lutter zenekara); 6. Pettorossi: Spanyol dal (Carlos Gardel); 7. Tauber: Madár az erdőben, dal (Erna Sack); 8. Sullivan: Elhangzott dallam, orgonaszó (Reginald Fort); 9. Richardson: Mary, angol dal (J. Hislop); 10. Hague—Ross: Carmela, spanyol népdal (Dusolina Giannini); 11. Matróz dal, egyveleg (Gregor és Gregorinek énekekkel); 12. Götz—Berdaeh: Oly szép a világ, bécsi dal (Franz Hoffmann); 13. Soire—Clarkson: Angol dal (Gracie Fields); 14. Benatzky: „Grinzing”, keringőparafrázis (Jack Hylton zenekara).

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Kardos Tibor ifjúsági elbeszélése.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: A Jugoszláv Akadémiai Énekkar hangversenye.

Vezényel Kiss Lajos dr. Hangfelvétel. 1. Mokranjac: V. Dalesokor; 2. Konyovics: A zöld fenyő alatt; 3. Grgosevics: Koledó, ének; 4. Nasztaszijevis: Két délszerbiai népdal; 5. Szlanuszki: Szerelmi dal; 6. Zsifkovic: Prizeni dalok.

6.00: Rádióposta.

6.30: „Édes anyanyelvünk.”

6.35: A Chappy-tánczenekar műsora.

7.15: Hírek.

Szombat

ÁPRILIS 20

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.15: „Ifjúsági rádió.”

Ma Budavárában járunk. Kilián Zoltán

7.25: „Rádió a rádióról.”

7.40: „Szól a cigány, szól a nóta.”

Verses, zenés hangképsor a cigányokról. Összeállította Révay Agnes. Közreműködik Táray Ferenc, a Nemzeti Színház tagja, Karácsonyi Margit és Varga Imre (ének), kíséri Sára Elemér cigányzenekara. Rendező Gyarmathy Sándor.

8.45: „A gondolat a megvalósulás útján.” Zilahy Lajos előadása.

9.15: „Könny és mosoly.”

Fellegi Teri énekel, kíséri az „Astória-trió”.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Beszkürt-zenekar.

Vezényel Müller Károly.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Oláh Kálmán cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.15—6.30: A rádió szalózenekara.

1. Blum: Induló; 2. E. Fischer: Találkozás Bécsben, nyitány; 3. Biedel: Spanyol ünnep; 4. Rodriguez: La cumparsita, tangó; 5. Lehár: Éva, egyveleg; 6. Schack Manka: A csárdában; 7. H. Arlen: Foxtrott; 8. Barroll: Polka; 9. Brahms: 2., 3., 8. magyar tánc; 10. Stolz: Részletek a „Nyiló ibolyák” c. énekesjátékból.

6.45—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

7.40: „Varázserő szavak.”

Irta Ruzicska Mária. (Felolvasás.)

8.00: Hírek, löversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Zongora-fuvola-fagott hármas.

Tagjai: Papp Románé, Jeney Zoltán és Keleti Frigyes. 1. Zachov: Hármas; 2. Beethoven: Hármas.

9.05: Kurina Simi cigányzenekara muzsikál.

9.45: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Észtország és népe.” Oinasz Félix előadása.

11.25: Hanglemezek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.

6.45—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadásának átvétele Budapest II.-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAD3 hívójelű adóállomáson, 11,850 kilocikluson, 25,32 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 11—12.20 óráig.

A HAT5 hívójelű adóállomáson, 9,625 kilocikluson, 31,17 méteren. Középeurópai időszámítás szerint éjjel 12.35—2.00 óráig.

*Naponta
háromszor*

ODOLO

Délibáb

A fától az erdőt... IRTA: UNDI IMRE

A szerkesztő kétszer le-felgyalogolt a szobájában. Mérgesen. A fiatal riporterre rá se nézett. Sétája berekesztésül két kezét egymásbacsapta a hátán és szétvetett lábakkal megállt az ablaknál. Kibámult a felhőgyapjas égbe és amikor már úgy tetszett, hogy kigőzölgött fejéből a bosszúság, hirtelen megfordult:

— Nézze, Kartács, hát most mit csináljak magával?

Az ifjú riporter egyik lábáról a másikra nehezedett:

— Majd kiküszöbölöm a csorbát, szerkesztő úr. Engem forró igyekvések fűtenek és igazán a véletlenek sorozatán múlott, hogy...

— Na — legyintett a szerkesztő békülékenyen, — adok még egy alkalmat, hogy megmutassa, mit tud. Várjon csak, izé... hány óra van most? Negyed tíz. Dére már vissza is jöhet.

— A téma, kérném alázattal?

— Ha ló nincs, számár is jó: menjen ki, fiam, Külsőbudaóra, ott vagy hat-nyolc ház víz alatt áll. Az esettel röviden már foglalkoztak a lapok, de ezt kiriportozhatja, érti? Benéz egy-két házba, beszél a kilakoltot-takkal, a műszaki hivatalban is megtudhat valamit, egyszerűen az eset kizsigerelendő, szenzációvá dagasztandó, az áradás nőhet és a cimbe beleveheti, hogy a hőmpölygő borzalom, vagy efféle, de tizenkettőre legkésőbb itt legyen, két hasábot kap...

— Már is rohanok — vetett lobbort az ifjú szenzációötvös és elrugtatott.

Ahogy közeledett a koradélutáni lapzárta, a szerkesztő szobáját egyre többen és egyre hevesebben lepték el. Kurta szavak röpködtek a levegőben, küldöncök ugrattak ki üzennel, a telefon is mind sűrűbben csilingelt, a nyomda tepsijében pedig sült, főtt, sercegett a készülő lap.

Egy órákor izgága hang jelentkezett a házi telefonon:

— Az ötös oldal két hasábját még nyitva hagyjuk? — kérdezték a nyomdából.

— A kutyafáját, Kartács... — eszmélt fel a szerkesztő, aztán nyomban bement: — Nem kell. Tegyenek mást oda.

Már bűgött a gép a pincében, surranva jöttek ki a friss lappéldányok a gép acélvályúján, két óra is elmúlt, amikor térsztaszínű ábrázattal megjelent Kartács a szerkesztő aajtájában.

— Jó reggelt, fiam, hogy van? — szölt a szerkesztő sötét malliciával. — Remélem, jól aludt?

Kartácsnak összeverődtek a fogai, állt és hallgatott, mint egy csuka.

Nagysokára jutott el a dadogáshoz:

— Á-á-á-átkozott balszerencse, szerkesztő úr.

— Hejnye-mejnye, talán bizony rossz vilamosra ült, mi?

— Ó, nem, kint voltam időben és egy csomó érdekes dolgot sikerült megtudnom...

— Amiket talán az emlékkönyvembe készülő szép dűltbetűkkel bejegyezni, mi? Kis ibolyacsókorral alul, he?

HAGYOMÁNYOS HŐSIESSÉGGEL

harcoit a „Kalevala népe“, ezt állapítja meg az egész világ a finnek küzdelmének befejezése után. Fokozott érdeklődés fordul a nagy finn hőskötemény a

KALEVALA

felé, amely most jelent meg a Lafontaine Társaság kiadásában. A háromkötetes mű ára díszes félvázson kötésben kötetenkint 96 fillér, vagyis összesen

2 PENGŐ 88 FILLÉR BÉRMENTVE

Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében a Tolnai Világlapja kiadóhivatalában (Budapest, VII, Dohány ucca 12). A pénzküldés legolcsóbb módja a 9244. számú postatakarékpénztári számlánkra történő befizetés. Üres befizetési lap 3 fillérért postahivatalokban és trafikokban kapható!

— Ő — nyögött a kezdő riporter. — A baj visszafelé történt.

— Sietve mondja el, fiam. Használja ki alaposan azt az időt, amíg a lap kötelékében van...

— Elakadt a villamosunk, kint, a határban. Már vagy három kocsi állt előttünk, képzelheti szerkesztő úr, hogy milyen türelmetlen voltam.

— Ez kedves. De hát mi történt?

— Ezt kérdeztem én is a kocsiban a kalauztól, aki rövid terepszemléje után visszatért.

— És mit mondott?

— Hogy állítólag valami robbanás volt a celluloidgyárban.

— Na ne beszéljen, Kartácskám — lépett nyájasan közelebb a szerkesztő. — Aztán?

— Aztán a tűzhöz kivonultak a tűzoltók, de a símeken valami karamboljuk történt.

— Erre maga...

— Tessék elhinni, valósággal tükön ültem. Szinte toporzékoltam: legalább egy félóra, míg helyreáll a forgalom.

— Szegény Kartács... És mondja, a villamosnak futott a tűzoltókocsi?

— A kalauz úgy mondta, hogy két személyautónak. Az egyikben állítólag a Nagy Színház primaballerinája ült, aki az esküvőjére sietett...

— Szegény fiú. Értem, hogy szinte tükön ült. Persze telefonra nem gondolt, hogy a szenzációs pocsolyariporttal a zsebében, ezekről értesítse a lapot.

— Gondoltam én kérem, de mivel jó öt perenyire lett volna telefon, aggódtam, hogy hátha közben elindulnak a kocsik.

— Magából még lesz valami... És a másik autó?

— Abban egy úr ült — magyarázta a kalauz, — alkalmasint a milliomos gyárigazgató.

— Gyárigazgató!

— Igen. Még fel is tűnt, hogy milyen intelligensen beszél a kalauz. Ezt a szót, hogy alkalmasint, kétszer is mondta.

— Tehát — törölte meg a homlokát a szerkesztő, — a tűzoltók nem tudtak kivonulni a felrobbant gyárhoz, mert belefutottak a primadonna és a gyárigazgató autójába?

— Úgy van és emiatt kellett rostokolnom egy elakadt villamos belsejében, szerkesztő úr — mosolyodott el Kartács, mint aki érzi, hogy lassan bár, de csatát nyer.

Sőt tenyereit kifordítva még meg is jegezte:

— Végtére is emberek vagyunk, hehehe.

A szerkesztő hosszasan, szinte dédelgető részletességgel nézte Kartács Pál riporter urat. Aztán az ablakhoz ment, homlokát a hideg üvegre szorította és arra gondolt, hogy mégis milyen szép ez az élet, milyen örömteli ahhoz képest, ha tízévi fegyházat kapott volna, amiért ezt a gazembert itt agyonveri.

Az mondja ki az utolsó szót, aki minden kérdésben otthon van s ezt a tudást Tolnai Világlexikona útján szerzi meg.

Déliháb

Modern párisi puder szín- árnyalatok

ISMERT PÁRISI SZÉPSÉG-SPECIALISTA értékes tanácsai:

A púderek színe — ugyanúgy, mint a ruháké és kalapoké — állandóan változik a divattal. Ez az oka annak, hogy a párisi Tokalon cég szépségspecialistája is állandóan foglalkozik új, gyönyörű színek kidolgozásával.

* **Pêche** — meleg barackszín, a szőkék legújabb színárnyalata.

* **Ocre 2.** — a barnák pompásan ható színe úgy nappal, mint este.

A párisi szépségspecialista eme legújabb színei adják a Tokalon puder meglepően szép színárnyalatait. A Tokalon puder nyolc további gyönyörű színben is készül; egyik természetesebb és gyönyörűbb, mint a másik, még barátságosabbnak tetsző és sápadt arcon is. Nézze meg az üzletben, ahol vásárolni szokott, a Tokalon puder összes színárnyalatait.

Allee Faye
(Foz felt.)

Ha száz nőt megkérdeznék, tett-e valaha is, hosszabb, rövidebb életében valamit *nyaka szépségének és fiatalon maradásának érdekében*, kilencvenkilenc bizonyosan csodálkozni fog és őszintén megmondja, hogy... *soha eszébe sem jutott.*

Kár... Jövőtehetetlenül kár. Nemcsak, mert a nyak *egybeolvadva a fejjel és arccal, állandóan szem előtt van*, hanem, mert a nyak *a női test leghamarabb hervadni kezdő és leggyorsabban elhervadó része.*

Körülbelül harminc esztendő koráig minden nőnek a nyaka szép és üde. Még azoké is, akiknek arca kívánni valót hagy hátra. Bőre síma, színben egyöntetű az arc bőrének színével és simaságát nem rontja sem libabőr, sem ránc, sem gyűrődés.

Harminc esztendőn túl azonban a legtöbb nő kezd elveszíteni nyakának szépségét. Nemcsak színben, simaságban és üdeségben, hanem formában is. A hízásra hajlamosaknál hátul a nyakszirten *kis zsírpúp jelenik meg* és egy két erősebb ránc fut keresztbe a nyakon a mindinkább gyarapodó zsírpárnák között. Kisebb ráncok, petyhüdség, selyempapírszerű szárazság a hízásra hajlamosoknál *nem fordul elő*, de a pup és a zsírpárnák egyedül is aláássák a nyak szépségét és fiatal-ságát.

Fellépnek azonban a ráncok, a petyhüdség és pergamentes szárazság a hízásra nem hajlamosaknál és az állandóan diétázóknál. És ha nem tesznek ellene semmit, öt, tíz esztendő alatt, tehát alig negyven esztendő korában elhervasztják a nyakat és *többel rontanak a nő megjelenésének fiatalágán, mint az arc esetleges kis hervadtsága, amely gőzöléssel, pakolással, masszázzsal, végül rúzzsal és púderrel mindig csökkenthető és palástolható.*

Egészség
és szépség

Aki tehát nem akarja, hogy nyaka idő előtt megöregedjen és arcát, egész lényét is jóval idősebbnek mutassa koránál, az ne sajnáljon naponta egy-két percet és kevéske jó krémet meg masszázst nyaka szépségének, fiatalágának megővésére.

A hízásra hajlamosoknak nem kell egyebet tenniük, mint naponta kis nyaktornát és masszázst végezni.

A nyaktornánál hajtsák le a nyakat jó mélyen előre, tíz-tizenöt-ször egymásután, ugyanannyiszor hátra, amilyen mélyen csak lehet, majd ugyanannyiszor jobbra és balra. Ezeket a mozdulatokat lassan kell csinálni és folytatni kell akkor is, ha az eleinte elmaradhatatlan izomláz jelentkezik. Annál is inkább, mert az izomláz hamarabb elmúlik, ha a gyakorlatokat folytatjuk. Ha azután a tornamozdulatok végeztével hátul a nyakszirten a váll irányában *jobbról és balról* még tíz-tizenöt erőteljes masszírozó mozdulatot is végzünk, és elől, az álltól *jobb és balfelé* szintén tíz-tizenöt-ször félkörben jól bezsírozott ujjakkal gyengéd nyomással meg-simogatjuk a nyakat, meg is tettünk mindent, amit tehetünk és hasznát feltétlenül élvezhetjük is.

A száraz bőrűeknél és soványaknál kissé nehezebb a helyzet, de egyáltalán nem reménytelen. Ezeknek nyakukat *minden mosakodás és fürdés után* be kell kenni valami jó tápláló kenőccsel és *gyengéd, finom mozdulatokkal, inkább kis ütésekkal, olyanokkal, mintha dobolnánk*, végig kell menniük néhány-szor a nyakon. Masszírozni *nem szabad*, legfeljebb csak simítani az álltól *jobb és balfelé*, mert a száraz és sovány bőr nem bírja a masszázst és nemhogy rugalmasabb, de petyhüdtébb lesz tőle.

Ugyanennek a bőrnek nagyon jól esik,

ha néha, pihenő időnkben *meleg kamilla leába mártott kendővel körülcavarjuk* és fölébe száraz ruhát teszünk. A kamilla tea táplálja, finomítja, duzzasztja a bőrt, a borogatás utáni krémmel való lesimítás, veregetés pedig biztosítja a bőr rugalmasságát és üdeségét.

Egyik módszer sem igényel naponta többet egy-két perenél. Ennyi áldozatot pedig feltétlenül megér az, hogy nyakunk még magas életkorban is szép és ráncmentes.

A nyak mellett nem maradhat szó nélkül az áll alatti rész sem, amelyet, ha kövér lesz, könnyelven, nagyon csúnyán, tokának neveznek.

Aki valamennyire is törődik magával, az semmi esetre sem engedi meg, hogy az áll, amely fiatal korban olyan szép kerek, a harminc éven túl lassan, de biztosan tokává fejlődjön, hanem mindent megtesz ennek megakadályozására. *Tornáztatja a nyakát, naponta jó erős masszázst használ, pihenő idejében jelkötli az állát, sőt időnként forróvízes borogatásokat is vesz.*

Ezekkel az apró kis törődésekkel, ha idejében fogunk hozzá, meg lehet akadályozni a toka jelentkezését. Ez pedig a nő megjelenségénél legalább tizenöt esztendő számát.

Bozzay Margit

NAGY ÁRLESZÁLLÍTÁS

**Bontempelli:
Halálos élet.**

Egy család tragikus életének megrázó leírása ez a regény. A könyv 234 oldal, finom egészségvásznon kötésben 3 pengő 60 fillér helyett 2 pengő 50 fillér.

**Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.**

**Luigi Pirandello:
A kitzasztott.**

A kitzasztott asszony küzdelme a rosszindulat és irigység ellen bontakozik ki e regényében. Ára 3 pengő 60 fillér helyett 2 pengő 50 fillér.

**Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.**

**Chardonne:
A boldogság éneke.**

Ha boldogok nem is lehetünk, érdemes élni, mert megismerhetjük a boldogságot. Ára 3 pengő 60 fillér helyett

**2 pengő 50 fillér.
Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.**

**Sigrid Undset:
A hű feleség.**

Egy házasság és egy nő története ez a regény, aki mindvégig hű feleség marad. 220 oldal, finom egészségvásznon kötésben 3 pengő 60 fillér helyett 2 pengő 50 fill.

**Megtakarítás
1 pengő 10 fillér.**

Ezeket a műveket részletfizetésre nem szállítjuk. Az itt felsorolt összes könyvek megrendelhetők Tolnai Világlapja könyvesboltjában, Budapest, VII, Dohány u. 12. Kérjük a vételár előzetes beküldését. Utánvéttel 75 fillérrel drágább, mert ennyit számít fel a posta. Ha nincs kéznél postabefizetési lap, akkor 3 fillérért akármelyik postahivatalban vagy trafikban kapható úgynevezett üres csekklap. Postatakarékpénztári csekk számlánk száma: 9244.

Délbáb

DEÁKNÉ VÁSZNA

ELBESZÉLÉS * Irta: VÉCSEY LEÓ

1.

Ennek a kis történetnek négy főszereplője van. Deákné, Erzsike, én, meg a vászon. Deákné jó negyvenes lehetett akkortájt, Erzsike tizennyolcéves volt, én újdonsült tanári oklevelem ellenére is mindössze huszonegyé, míg a vászon életkorát illetőleg nincsenek pontos adataim. Pedig életem legizgalmasabb óráit köszönhettem Deákné vászónak.

A dolog ott kezdődött, ahol általában minden földi történet végződni szokott.

Tomcsék Ferenc asztalosmester, akinél az egyetemi évek alatt laktam, tragikus hirtelenséggel elhunyt. Szegény Tomcsék korai halálát elsősorban annak köszönhettem, hogy nem bírta az enyvszagot. Különféle gyógyszereket próbált erre az asztalos szakmában fölülte kellemetlen betegségre, míg végül rájött, hogy enyvszag ellen leghatásosabb orvosság a törkölypálinka fűszeres illata. Erre aztán olyan lelkiismeretes kúrába kezdett, hogy hamarosan bekövetkezett az elkerülhetetlen gyógyszermérgezés. Özvegyember lévén, lakása az én albérletemmel együtt árvaságra jutott — és így új otthon után kellett nézmem.

Hosszas keresgélés után eljutottam Budára, a Csónak ucéába. Első pillanatra elbűvölt a bástya alján végighúzódo keskeny ucca, amelynek csak egyik oldalán állt néhány földszintes ház. Másik oldalán nehézillatú olajfák, jácint meg bodzaszag leheltek forró élelet a bástya öreg, szürke köveire. Varázslatosan szép volt az egész, de engem főként a mélységes csend és nyugalom fogott meg, mert arra gondoltam, milyen pompásan befejezhetem majd ott doktori értekezésemet, amelynek gondosan kiválasztott címe már készen volt: a „Bűn pszichológiájá”-ról.

Szerencsére már a második házon felfedeztem a kiadó szoba feliratú fehér cédulát. Benyitottam a kapun, átmentem a virágos udvaron és nemsokára ott álltam a konyhában egy terebélyes, nyájasan mosolygó dáma előtt, aki meghallva nevemet és látogatásom célját, nyomban abbahagyta a zöldborsófőtetést és szívélyesen beljebb tessékelte:

— Parancsoljon, tanár úr. Nézze meg a szobát, örülnek, ha megfelelne.

Ez volt Deákné.

A szoba természetesen megfelelt. Barátságos volt, tiszta és derűs. Miután a lakbérben is hamarosan megállapodtunk, már csak egy kérdésem volt:

— Ki lakik még a házban? Ugyanis a munkám miatt feltétlen nyugalomra van szükségem.

— Hát abban aztán lesz része itt bőven tanár úr — nyugtatott meg Deákné. — Egyedül vagyunk a leányommal. Mingyárt be is mutatom!...

Az ajtóhoz sietett és kikiáltott:

— Erzsi! Erzsi!... Nyolcadik gimnazista. Idén érettségizik... — fordult vissza sugárzó

anya! büszkeséggel, amit magam is nyomban indokoltam éreztem, ahogy a belépő ifjú hölgyet megpillantottam.

Magas, karesú, fürtösfejű matróruhács leány jelent meg a küszöbön. Bemutatkozásomat korához, neméhez és tanügyi helyzetéhez illő, bájos elfogultsággal vette tudomásul. De közben fénylő szemében kíváncsi mosoly bujkált, ahogy néhány rövid pillantással szemügyre vett, szinte kikóstolt. Mint ahogy a kanári belecseppent a kendermagba.

Ez volt Erzsike.

Ami engem illet, ha eddig meg voltam elégedve, ezekután egyenesen elragadtatással ünnepeltem új otthonomat. És minden tanári önuralmamra szükségem volt, hogy virgonc fiatalságom ne rikkantson fel örömeiben, mikor Deákné így szólt hozzám:

— Ugye tanár úr, lesz szíves és segít néha Erzsikének az iskolai dolgokban...? Tiszta jeles ugyan, de hát így érettségi előtt:

Sietve, talán kissé feltűnő készséggel vállalkoztam erre a feladatra. Buzgalmamat Erzsike elragadó mosollyal köszönte meg, ami erősen kétségessé tette a legközelebbi időkre tervezett és áhitott nyugalomomat.

Megbeszéltem, hogy még aznap este beköltözöm. Már búcsúzófélben voltam, mikor Deákné kissé zavartan kinyitotta a szekrényt:

— Nem tudom, mennyi holmija van a tanár urnak, de ha megengedné ezt a néhány dolgot itt hagynám — mutatott a legelső rekeszre, — nálunk odaát már úgy tele van minden... Ezeket úgy sem használjuk. Szegény megboldogult uram völegénykori levelei vannak ebben a dobozban, meg a háborús kinttetései, a másikban a cilindere... ezek itt Erzsike gyermekkori játéka, régi iskolakönyvei, ez pedig — villant fel a szemé, — hat vég vászon. De nem ám afféle keményített... Valódi rumburgi...!

Ez volt a vászon.

2.

A tény, hogy Deákné tizennyolcéves leánya mellé egy huszonegyéves fiatalembert vett alkalmas házitanítónak, nem vallott ugyan túlzott pedagógiai érzékre, de Erzsike is, én is gondosan óvakodtunk attól, hogy ezt értécsére adjuk.

Felejthetetlenek voltak ezek a tanulási órák. Valami titkos megegyezés alapján mindig alkonyattájt ültünk a tananyagnak, mialatt Deákné a vacsorával foglalatoskodott a jótékony távoli konyhájában, a rádió szivderítő bömbölése mellett. A hivatalos tanulás hamarosan végeztünk. Mindketten türelmetlenül vártuk, hogy beszélgethessünk. Hogy miről folytak ezek a hosszú beszélgetések, arról ma már nem tudnék hiteles felvilágosítást adni, de amny bizonyos, hogy rendkívül érdekes témákat fejtegethettünk, miután Er-

zsike csak édesanyja többszöri felszólítására volt hajlandó vacsorához ülni és láthatólag nehéz szívvel köszönt el tőlem és a tudománytól. Lassankint mind bizalmasabb közelségbe kerülünk. A már pontosan érzett, de még kimondhatatlan szerelem csillogtatta ünnepivé az együtt töltött félórákat. Mindent sejtető felszavak, hirtelen abbahagyott mondatok, véletlenül összeérő kezek, szándékosan egymásba mélyedő tekintetek, kibékülést sürgető kis összeveszések, egymásról mindent tudni akaró mohó kérdezősködések és indokolatlanul hosszú csöndek felelthetetlen időszakok voltak ez.

Mire leesett az első hó, eljutottunk az első oszlogig.

Ez megint új szint és tartalmat adott életünknek. Rájöttünk mi is, mint már előttünk annyian, hogy a kimondatlan szerelemnél csak egy boldogabb érzés van: a kimondott szerelem. Most közös titok kapcsol össze bennünket. Ez már a szívdobogatóan izgalmas esőkolozások, csak kettőnk számára érthető célzások, véletlenül egymáshoz simulások esodálatos ideje volt. És a kacagó felelőtlenség, amivel époly kevéssé méltattuk figyelemre Erzsike félévi bizonyítványában mutatkozó enyhe tanulmányi hiányokat, mint ahogyan zavartalanul bíztuk az íróasztaliók biztos rejtekére a „Bűn pszichológiáját“.

Ebben az idilli hangulatban jött el a karácsony. És hozta magával feltartóztatathat-
ian erővel a tragédiát.

3.

Mint a legtöbb tragédiát, ezt is a pénz okozta. Anyagi helyzetemet ezidőtájt enyhe dolog lett volna zilálnak nevezni. Talán leginkább tépett vitorlájú csónakhoz hasonlíthatnám, amint tétován imbolyog a viharzó tengeren egy jéghegy és a biztos pusztulást jelentő zátony között. Amely esetben a viharzó tenger szerény fizetésemet, a jéghegy pedig nagybátyámat jelentette, akitől minden hó elsején, de szigorú elv alapján kizárólag csak elsején kaptam egy ibolyaszeregetű kis támogatást. A zátony viszont azt a két tanítványomat jelképezte, akik mintha csak összeheszéltek volna minden kultúra ellen felázadó daccal, pont karácsony előtt önállósították magukat szellemileg és nem óhajtottak többé tőlem tanulni.

Hogy ne vegyek karácsonyi ajándékot Erzsikének, az egyszerűen elképzelhetetlen volt. Elkövettem mindent. Nagybátyámhoz intézett levelem, amelyben a megváltozott gazdasági helyzetemre hivatkozva, elvei feladását és némi külön támogatást kértem — egyszerűen válasz nélkül maradt. Tanártársaimmal még nem voltam olyan viszonyban, hogy anyagi természetű szívességet kérhettem volna. Miután pedig semmiféle értékesíthető ingóság fölött nem rendelkeztem, a leghamletibb töprengések között multak a napok. Erzsike csak fokozta szenvedésemet apró célzásaival, ahogy utalt a rámváró karácsonyi meglepetésre, nem titkolván közben, hogy ő mennyire örülne egy új piros kézitársolynak.

Delibáb

Ezt a piros kézitársolyt sose felejttem el. De azt sem, hogy azon a bizonyos karácsony előtt való napon arra ébredtem, hogy csordultig a szívem szerelemmel, míg a pénztárcámban égen és földön mindössze 76 fillér szerénykedik.

Nem írom le lelkiállapotomat. Aki volt már ilyen helyzetben, tudja jól, mit éreztem, aki még nem volt, annak amúgyis hiába próbálnám csak megközelítőleg is ecsetelni a bennem viharzó indulatokat.

Végso elkeseredésemben felrántottam a szekrény ajtáját. Hátha mégis találok valamit, amire még utolsó pillanatban adnak a „molymegörző intézet“-ben, ahogy egyetemi éveink alatt becéztük a zálogházat. Hiába. Nem volt ott semmi, amire a zord becsűs egy piros kézitársolynyira valót kiutalt volna. Más híjján, már a szekrényajtót akartam becsapni végso elkeseredésemben, amikor tekintetem a legalsó rekeszre tévedt. Mintha mágikus erő vonzotta volna pillantásomat, nem láttam a megboldogult leveleit a kitüntetésekkel, elsiklottam Erzsike játéka, iskolakönyvei fölött és megbűvölve meredtem a barna papírba csomagolt vásznakra.

Az egyetlen menekvést jelentő gondolat olyan kétségbeesett erővel rohant meg, hogy már nem is tudtam mit csináljak. Szinte önkívületben, pillanatok alatt belenyomtam akatáskámba a hat vég vászon közül a felső kettőt, egyetlen lendülettel rohantam ki az uccára és csak akkor kezdtem gondolkodni, mikor rövid félóra után ott álltam megint a szobámban, egyik kezemben egy fenyőgallyal díszített csomaggal, a másikban ott szorongatva bűnöm vádoló tanujelét: a zálogcédulát.

Teljesen tisztában voltam azzal, amit tettem. De nem engedtem, hogy legyűrjön a bűntudat. Százszor is elmondtam magamban: elsején, amint megjön a nagybátyámtól a pénz, nyomban visszahozom Deákné vásznát. És soha senki sem fogja megtudni, hogyan jutottam a lejtőre, ahová a szerelem sodort. Férfiasan kiegyenesedtem. Ami történt, azon most már úgy sem lehet változtatni. A csomagot betettem a szekrénybe, anélkül, hogy az alsó rekeszre tekintettem volna. A zálogcédulát pedig rövid habozás után gondosan elrejtettem az íróasztaliókba. „A bűn pszichológiája“ 12. és 13. oldala közé.

4.

Karácsony másnapjára uzsonnára voltam hivatalos Erzsikékhez. A szentestét is együtt töltöttük. Erzsike arca, ahogy átvette a piros kézitársolyt, mosolya, csak kettőnk számára érthető forró pillantása, bőven kárpótlak gaztettem okozta lelkiismeretfurdalásomért, amit azzal iparkodtam enyhíteni, hogy Deáknénak is juttattam egy doboz cukrozott mandulát a zsákmányból. Természetesen magam is harsogó örömmel vettem át a gypjúsálat, amit Erzsike kötött és a cigarettákat, melyeket Deákné töltött számomra.

Az uzsonna, amelyre rajtam kívül csak Deákné szűkebb rokoni és baráti köre volt

hivatalos, újabb adalékokat szolgáltatott készülő nagy munkámhoz. Amire sose gondoltam volna, most személyes élmény alapján győződtem meg, hogy a gonosztevők a büncselekmények elkövetése után lelkiismeretük vádló hangja elől menekülnek az alkohol bódulatába. Egymásután ürítettem ki a likőrös poharakat mindaddig, amíg rózsaszínű felhőn lebegve vonultam fére Erzsikével a kályha mellé. És ahogy sok édes ostobaságot suttogtunk egymásnak, lassanként megfeledkeztem minden földi bajról, gondról, bánatról és vászonról.

Ez a jóleső kábulat, sajnos, nem tartott soká. Egyszerre figyeltem Deákné hangjára, aki éppen élénk előadást tartott az áhitatosan figyelő rokonai és baráti körnek. Csak az utolsó szavakat kaptam el, de ezek is elegendők voltak ahhoz, hogy azon nyomban lerántsanak a fellegekből:

— Mert az én Erzsikim nem úgy fog férjhez menni, mint a mai lányok, hanem úgy, ahogy engem adott férjhez szegény megboldogult drága jó anyám. Mire leteszi az érettségét, meglesz a teljes kelengyéje. Éppen ma beszéltem a fehérvarrónővel. Holnap reggel jön és nekikezdünk a vásznaknak. Ujévig megcsinálunk az ágyneműből, amennyit tudunk, aztán következik a...

Hogy mi következik aztán, már nem hallottam. A „vászon” szóra egyszeribe kijózanodtam rózsaszínű mámoromból. Sötét lett körülöttem minden. Az illendőség kedvéért még néhány percig ott maradtam Erzsikével a kályha mellett. Aztán hirtelen támadt fejfájásomra hivatkozva, kissé réveteg mosolylyal elköszöntem a társaságtól és visszavonultam szobámba.

Megsemmisülten dobtam magam végig az ágyon. A helyzet reménytelenül kétségbeesítő volt. Még ha meg tudnám szerezni bárhol is a pénzt, hogyan kerítem elő holnap reggelre a vásznat?! Tisztaban lévén a fehérvarrónők legendás pontosságával, tudtam jól, hogy mire én eljutok a „molyegőzöbe”, a varrónő már ollóját csattogtatva régen neki-esik a vásznaknak, amikből két vég reménytelenül hiányzik.

Fogalmam se volt róla, mit tegyek. Nehéz, kínos készülődések után végre arra az elhatározásra jutottam, hogy bevallok mindent Deáknénak. Ezzel az elhatározással kapcsolatban mindenesetre leszámoltam azzal, hogy megtépázott becsülettel azonnal el kell hagynom a csónakuccai meleg, családi fészket és végleg le kell mondanom Erzsikével kapcsolatos, sugárzó boldogságot ígérő, jövőndő terveimről.

Mindezt az ágyon fekve, dobogó szívvel, égő szemmel, reménytelen kétségbeeséssel szögeztem le magamban.

Arra riadtam fel, hogy a vendégek búcsúznak az előszobában. Most már nem lehetett többé halogatni a nagy leszámolást. Felugrottam az ágyról. Hideg biztonsággal állt előttem, mit kell tennem. Kinyitottam az asztalfiókot, hogy előhalásszam a „Bűn pszichológijá”-ból a végzetes zálogcédulát. Ennél reménytelenebb halászat azonban nem volt

még soha. Hiába lapoztam át háromszor is a kéziratot, hasztalan kutattam át minden számbajöhető helyet és zsebet; a cédula rejtélyes módon, nyomtalanul eltűnt. Még mielőtt ebből az újabb sorscsapásból magamhoz térhettem volna, mint a görög tragédiákban, feltartóztathatatlanul dühöngő végzet: Deákné kopogott be a szobámba:

— Látom, ébren van még, tanár úr... Ha megengedi, kivenném a vásznakat. Legalább nem zavarjuk korán reggel!...

— Tessék — rebegtem holtraváitan és mindenbe beletörődő, fásult kétségbeeséssel álltam háttal a szekrénynek, hogy legalább arcát ne lássam, amikor felfedezi gaztettemet. Homlokomat az ablaküvegre nyomtam, szívem a torkomban dobogott és mintha valahonnan messziről érne hozzám a hang, hallottam a szekrényajtó — rossz álmaimban azóta is kísértő — nyikorgását, a halk szöszmötölést, papírcsörgést és végül Deákné puha, meleg hangját:

— Köszönöm szépen, hogy megőrizte őket. De ha megkérném, segítené átvinni? Sok ez a hat vég egyszerre...

Ugy fordultam vissza, mintha villanyáram ért volna. Káprázó szemmel néztem Deákné nyugodtan mosolygó arcát és az ágyon katonás rendben egymás mellé sorakozó hat vég vásznat. A csoda, ami történt, teljesen lenyűgözött. Képtelen voltam egyetlen szót is kiejteni. Legszívesebben térdre hullva, imádkozni szerettem volna. Zúgott a fejem, halántékomon pattanásig feszültek az erek, kivert a forróság, talán el is ájultam volna, ha mint tikkadt földre hulló, üdítő nyári zápor, nem hűsítenek le Deákné szavai:

— Hát azt hiszi, nem vettem észre, milyen gonderhelten járkált karácsony előtt?... Már éppen azon voltam, hogy felajánlok egy kis kölesönt, mikor láttam, milyen praktikusan segített magán! Így elkerültünk sok felesleges beszédet és a kölesönt is megkaptam!... No... Most már ne legyen ilyen sápadt. Ezt a kis leckét megérdemelte. De ahhoz már nem volt szívem, hogy az éjszakáját megrontsam! És többé ne beszéljünk az egészről!!

— Köszönöm — nyögtem nagynehezen és elkapva a kezét, olyan kicsorduló hálával csókoltam meg, mintha az édesanyám keze lett volna. Zavartan tolt el magától:

— Erzsinek köszönje! Ő találta ki, hol keressük a cédulát! Különbön is ő eszelte ki az egészséget. Azt mondta, ezzel egy életre leszoktatjuk a zálogházzal. Mert azt nem akarta, hogy ő is úgy legyen az urával, ahogy én voltam egész életemben szegény megboldogult férjemmel, aki bizony állandóan kitétt bennünket ilyen kis meglepetéseknek! De maga ezután remélem, elkerüli még a a tájékát is a zálogháznak, úgy-e... fiam?!!

Az ünnepélyes fogadalmat már Erzsikének tettem, aki csillogó szemmel, kipirult arccal simult hozzám, mialatt átcipeltük a kelenyére szánt vásznakat a varrógép mellé...

Azóta is szentül hiszem, én vagyok az egyetlen férj a világtörténelemben, aki — jobb lettem a „Deákné vásznánál!”

A londoni Hyde Parkban felvonul a Gyöngyösbokrétá

Tíz éve virágzik a magyar Gyöngyösbokrétá

Most van tíz esztendeje annak, hogy egy lelkes, tehetséges magyar íróember, Paulini Béla jóformán a semmiből létrehozta a Gyöngyösbokrétát. Paulini Béla nevét addig izes, magasszínvonalú írásai, meséi tették ismertté az olvasóközönség előtt. Ujságíró is volt, egyéni művelője ennek a nehéz hivatásnak. Tíz esztendővel ezelőtt egyszerre fordulat következett be az életében. Otthagytá a kényelmes szerkesztőségi íróasztalt, a pesti kávéházak művészköréit és elindult tehetségkutatóra, kincskeresésre az istenhátamögötti magyar falvakba. Elhatározta, hogy kiássá a mult hamuja alól a magyar népi táncok, népszokások, ősi szépségű versek, játékok garmadáját, aztán mindezt egy csokorba, bokrétába kötve, kiadta a kényes városi közönség elé. Ez az elhatározás annak idején merész dolognak látszott. A pesti közönség, amely lázasan tapsolt Saljapinnak, többszáz előadásig segített olyan operettek, ahol csupán a pántlikás, bokorugró szoknyában elroppantott csárdás jelképezte a népi művészetét, ez a közönség, úglátszott, nehezen érti majd a primitív hájt, kedvességet, őszinteséget, ami valóban a népből jön. Paulini Béla merészen nekivágott a feladat megoldásának. A falvakban, a tanítónál, a papnál, a jegyzőnél össze-összegyűltek a fiatalok, akik eleinte talán maguk sem értették, hogy miért

Paulini Béla, aki a Gyöngyösbokrétát megmentette

kell nagyapáik ősi énekeit, táncait előhozni. Aztán hát-ha kineveti őket a város, ha régi almáriumok, sublódok mélyéről előszedik a tündéri himes, színes, szoknyákat, mellénykéket, nagy kendőket. Magyaráztatták Paulinának, hogy ők bizony a farsangi bálba sem veszik fel ezeket a színes holmikát. Városi már a falusi lányok divatja is. Nehéz munka volt mindenütt megértetni, hogy milyen tündéri csoda, milyen káprázatosan szép örökség rejlik a magyar népviselet színeiben, formáiban. Meg kell mutatni ezt a kincset a világnak, hadd bámuljon rajta. Hosszú hónapokig tartó verejtékes munka, sokszáz próba, nehézség, akadályok után végre létrejöhettek az

Három gyöngyösbokrétás menyecskének rendőr mutatja Berlinben az utat

Táncol a Gyöngyös-bokréta

Gyöngyös-bokrétáska

első Gyöngyös-bokréta előadás. Az emberek megéreztek, hogy itt többről van szó, mint valami alkalmi színes látványosságról. Amikor a magyar falvak válogatott népe az egyik nagyszínház színpadán felvonult, amikor a legények, lányok, öregek és gyermekek kórusa énekelni, táncolni kezdett, ez a világsztárokat buktató város egyszerre behódolt a nép csodálatos művészetének és valóságos ünneplésben részesítette Paulini Bélát, aki megteremtette a Gyöngyös-bokrétát.

A magyar legények ősi szépségű tánca, a színpompás népviseletek, a népjátékok ős serege nemcsak itthon aratott nagy sikert. Paulini Béla elvitte legényeit, menyecskéit külföldre is, Londonba, Berlinbe, Párizsba, ahol elképedve nézték az emberek ezt a káprázatos csillogást, a színeknek, a melódiáknak, a táncoknak ezt a szépségzuhatagát. A franciaországi Cannes-ban évről-évre a világ leggazdagabb közönsége gyűlt össze. Maharadzsaik, milliárdosok, amerikai dollár-nábobok, akik beutazták az öt világrészt és a newyorki Metropolitan operától kezdve, a legmaibb művészetet hirdető eldugott párizsi művészkoeszmákig mindenütt ott voltak, ahol a szellem már-már elfinomult magasságokba érő művészetet nyújthat. És ezeknek az elkényeztetett inyeneknek

is olyan csodálatos élményt jelentett a magyar Gyöngyös-bokréta, hogy az egyik indiai nábob meg akarta venni magának az egész csoportot. Hogy hazavigye Indiába, ahol csak neki játszanak, énekelnek, táncolnak. Természetesen megmondták neki, hogy ezek a kúnarcú éneklő, táncoló lányok, férfiak, asszonyok, legények, valamennyien szabad polgárok, akik nem eladók.

Azóta esztendőről esztendőre legszebb ünnepe a fővárosnak, amikor a Gyöngyös-bokréta fellátogat Budapestre. A Szent István ünnepi, színpompájában külön érdekességet jelentenek. Amikor végigvonulnak az uccákon, mindenkinek tapsra verődik a tenyere és a színházat, ahol fellépnek, úgy megtölti a közönség, mintha valami híres primadonnát láthatna a görők tündércsapatával együtt.

Pedig ők nem híresek, nem primadonnák, nem mozdulatművészet, amit csinálnak. Tíz eszten-deje a magyar falu hímes szépségét, művészetét, kedves báját hozzák fel magukkal és most, a tizedik esztendő jubileumra talán még jobban ki akarnak ten-ni magukért. Nemcsak azért, hogy a város fölbbet kapjon a falu lelkéből, hanem azért is, hogy így mondjanak köszönetet annak, aki munkájával mind-ezt létrehozta. Paulini Bé-lának.

A Gyöngyös-bokréta a franciaországi Cannes-ban

**A MILÓI
VÉNUSZ
UTÓDAI**

Az utóbbi időben sokat nőtt az emberek földrajzi ismerete. Az újságokban napról-napra olvashatunk olyan országok természeti és gazdasági kincseiről, népeinek életéről, amely országokkal eddig legfeljebb csak a térképeken találkoztunk. Görögországnak főleg a nagyszerű történelmét ismerték eddig az emberek, a mai Görögország élete a távolabbi államok számára nemigen látszott érdekesnek. Nemrég az egyik legnagyobb amerikai magazin elküldte híres riporternőjét, Miss Elsie Wintont Görögországba, hogy írjon néhány cikket a mai görög nőről. Ezek a cikkek még Amerikában is elég nagy feltűnést keltettek. Bemutatták, hogy milyen a mai görög nő, hogyan él, miben különbözik élete az európai vagy amerikai asszonyok életétől. Ezenkívül természetesen az az érdekes téma is külön cikket kapott, hogy miként öltözködik a mai divatos görög lány vagy asszony. A görög izlés évezredek óta uralkodó volt a civilizált népek divatjában, művészetében, vajjon mit tud adni ez az izlés a mai görög női nemzedéknek.

Az újságíró elsősorban megállapította, hogy a mai görög nők méltóak a régi görög szépségideálokhoz. Az uccákon sokszor találkozott olyan asszonyokkal, lányokkal, akik mintha a milói márványvénuusz testvérei lettek volna. A görög szépség, a nagy szemek, a nemesen ívelő szemöldök, az áll finom vonala és a nyeregnélküli orr rengeteg görög asszonynál megtalálható. A társaságbeli görög hölgy a párizsi, londoni divat szerint öltözködik, de tudatára ébredt annak, hogy milyen nagy kincset kapott örökségül az izlés terén is. Mint ahogy itt, Magyarországon hatalmas divatmozgalom hirdeti, hogy ruháinknak magyaros jelleget adjunk, ugyanilyen mozgalom hirdeti a görög vonalak szépségét a mai görög divatban. A nagy athéni divatruházak, melyeknek tulajdonosai tavasszal és télen okvetlenül felutaznak a legújabb

párizsi modellekért, most tele vannak olyan ruhákkal, melyeknek görögös jellege azonnal szembetűnik. Az újságíró részét vett az egyik előkelő diplomata bálján, ahol az estélyi ruhák nagyrésze teljesen görögös volt. Eddig Párizs diktálta Athénnek is a divatot, most pedig Párizs sokat vett át a modern görög ruhák formáiból.

Athén élete ma semmi-
ben különbözik a nagy
európai fővárosok életétől.
Este a színházak darab-
újdonságainak címét hatal-

Tiszta görögös
ruha a divat

Délibáb

mas lét
bájják
felé, a
színház
azokat
gokat j
például
Budape
athéni
katali
mindaz
gással,
azzal
ami a
államo
ban m
görög
lenik
nokba
ban,
is. Ha
vel,
udvar
egyed
részeb
európ
sainál
egyed
Athén

mas fénybetűk kiabálják az emberek felé, a mozgóképszínházakban ugyanazokat az újdonságokat játsszák, mint például jelenleg is Budapesten. Az athéni üzletek kirakatai tele vannak mindazzal a ragyogással, az árukhoz azzal a bőséggel, ami a békés nyugati államok fővárosai-ban megtalálható. A görög nő ma megjelenik a bronzszalonnokban, kávéházakban, cukrászdákban is. Ha nem a férjével, vőlegényével, udvarlójával, akkor egyedül. Ebben merészebb valamivel, európai asszonytársainál, akik idegesítőnek tartják bemenni egyedül valamilyen hasonló nyilvános helyre. Athénban egyébként van néhány érdekes

NINCSEN PÁRJA
A MAGY. KIR. DOHÁNYJÖVEDEK-
SZIVARJÁNAK CIGARETTÁJÁNAK.
HÁROM VILÁGRÉSZ VÁLOGOZZA FEL.
DOHÁNYLEVELEIT DOLGOZZA FEL.
ÉVTIZEDES TAPASZTALATAI ALAPJÁN.
VÁLTOZATLANUL KITÜNŐ GYARTMÁNYA.
NIKOTEX MINŐSÉGBEN IS.
CIGARETTÁI MESSZE KÜLFÖLDÖN IS.
NÉPSZERŰEK. HIRES »CUBA«
SZIVARJA A MEZŐGAZDASÁGI VÁSÁRON.
A KÖZÖNSÉG SZEMÉ ELŐTT KÉSZÜLT.
SZIVARÓZÓK CSEMEGÉJE.

A mai görög nő szép és elegáns

asszonyklub, ahol a nők egymás között kitűnően szórakozhatnak.

A görög nők divatját, öltözködését természetesen itt is erősen befolyásolják a görög színésznők. A színházak, melyekben az angol, francia és olasz darabok uralkodnak, estéről-estére zsúfolva vannak és a közönség különösen a szerelmi történeteket hallgatja szívesen. Görögország többi városai nem nagyon kapcsolódnak bele a színházi kultúrába. A vidéketjáró vándor színtársulatok műsora igyekszik az egyszerűbb falusi nép ízlését kielégíteni. Athén és a görög vidék úgy különbözik egymástól, mint New-York és valamelyik vadnyugati falutanya. Görögország minden szépsége, kultúrája a városba zsúfolódott össze. Vidéken legfeljebb a néprajz és a történelem kedvelői találnak maguknak nagyszerű anyagot. A görög ég valóban tündéri kékségű, valósággal ragyog a kék tenger az arany napfényben és ebben a színes világban, olyanok a népviseletbe öltözött asszonyok, lányok, mint a különös, színes virágok. A görög népművészet csodálatos szépségű himzései, a férfiak festői népviselete páratlan látvány. A táj tele van a görög dicsőséget hirdető romokkal: Márványszentélyek, paloták, karsú oszlopok, tornacsarnokok, színházromok emlékeztetnek az évezredekkel ezelőtt lehanyatlott nagy görög kultúrára. A föld is tele van itt kincsekkel és ma is nem egyszer történik, hogy a szántó görög paraszt ekéje nyomán csodálatos szépségű márványfej fordul ki a sötétbarna göröngyökből. Egy görög isten vagy istennő feje. A görög parasztok csak ritkán veszik észre, hogy ezek az istennők mennyire hasonlítanak az ő lányukra, feleségükre. Ennél nagyobb dicséretet az amerikai újságrónó már nem is tudott volna kitálatni a mai Görögország asszonyainak.

NEM UGY LESZ AZ, URAM!

IRTA: PÉCZELY JÓZSEF

Sós Jánost, a falu öreg gulyását a törvény oda állította a nagytörvényszéki bíró elé. Nem vigyázott elégségesen a gulyára. Tilosba ment. Vízhányó Mihály tagjában megpocsékolta a hasban levő búzát...

— Sós János!

A zsinóros ujasú ember szólította, ki az ámbituson a sokbajú népekre vigyázott.

— Hír! — kiáltotta az öreg, mint katonaviselt ember s mingyárt nyomakodott is a nagy szárnyas ajtó felé...

Belül kerülve, illendőségesen köszönt s kívánta az éjszakai nyugodalmakat is az egészségre, mind közönségesen. A bíró azonban, aki okulárét viselt, odase.

— Hogy hívják?

Csak így. Jóformán föl se tekintett a bírói asztalról, hanem ott turkált a nagy halom papirok között... Na, mindegy. Bíró, akivel nem lehet, de nem is tanácsos rezonézni. Odamondta hát:

— Sós János.

— Dobozról?...

— Igen.

— Mikor született?

— Azt uram... nem tudom kibontani!

— Hány esztendő?

— Hetvenhatot töltöttem be András napkor.

— Volt már büntetve?

— Én?

— Maga, maga!

Az öreg rántott egyet a vállán avégből, hogy a szürét rendes helyre igazítsa, aztán némi méltatlankodással odamondta:

— Ennél többet nem!

— Az van itt a följelentésben...

S mingyárt olvasta is a bíró egy hitvány kis papírosról a „tényálladékat...“
... gulya... Vízhányó Mihály búzája... gondatlanság...“

— Megértette kend?

— Meg.

— Na most, mondja, hogy történt?

Az öreg közelebb lépett az asztalhoz. Öklével kétfelé törülte a bajusza két ágát. Talán azért, hogy a szó elől minden akadályt elhárítson.

— Hogyis csak?... — rántotta föl a szemöldökét. — Tudom már!... Olyan borongós idő volt. Vastag báránnyelűk duródtak föl nyugatról. Előző este mondtam is a bojtárgyerőknek, a Kis Pétör fiának, aki ott lakik főszőgön: Mőglásd, nem ússzuk mőg holnap eső nélkül! Ugyanis a nap vérvörösen bukott le az égről egy kisebbfajta ritkás felhőbe...

— Ne erről beszéljen! — vágott közbe a bíró. — Hol volt kend akkor?

— Hol voltam?

— Na?

— A gulya mellett.

— S mégis kárba mentek?

— Az úgy történt tuggya, hogy amint a Kele Nagy Jánosék tagja irányába terelgettem a gulyát, találkoztam Tóásó Sándorral,

akinek van egy járandója az iccei részen, de aki úgy szögrül-végrül atyafi is Örse után, mer az én napam, Isten nyugtassa, mőg az ű násza...

A bíró megint elvágja a szót:

— Az nem tartozik ide! Arra feleljen kend: Tilosba ment a gulya, vagy nem ment?

Sós János a balcsizmáról átnehezedett a jobbira.

— Nem tagadom, Nizze, én nem vagyok az az embőr! De nem tőhetők rula! Nem, mer a Sándor addig forgolódott beszélgetés közben, amíg én háttal kerültem a gulyának...

— Így hát beösméri...

Az öreg nem szólhatott, még a fejével se biccenthetett, már a bíró mondta is:

— Kihirdetem az ítéletet...

S egymás után sorolta a miszerinteket, a minekutánákat, majd csattanóként odatette:

... a büntetés húsz pengő, mely öt pengőnként átváltoztatható négy napi fogházra."

Szembe nézte Sós Jánost s úgy kérdezte:

— Megértette kend?... Vagy fizet húsz pengőt, vagy ül négy napot!

— Négy nap... négy nap... — tik-takkolt az öregben. A húsz pengőt nem is számította. Miből? Amikor nincs egy árva garasa. Tél idején az állatok benn tartózkodnak a gazdájuknál. Istállóban. A páskum üres. Nincs járandósága. Se pénz, se komenció. De ha volna, akkor se! Így télen a napok nem számok. Űl az ember nap, mint nap a banyakemence mellett. A két keze összetéve. Az aztán igen mindegy, hogy hol morzsolja a napokat. Otthon, vagy máshol?

— Négy nap... négy nap... S minden nap öt pengő! Na, jól ígéri a törvény! Ezt meg kell adni!

Hirtelen az vádolt a fejébe, hogy tíz, tizenkét nap s itt a legnagyobb ünnep. A szentestén a kis unokának az anyja karácsonyát állít. Piros almát tesz alája. Kettőt, hármat. Rá meg öt-hat aranyos diót aggat. Kis gyertyák égnek rajta. Mintha látná! Az elmúlt esztendőben ő is odacsempészett egy kis karikás ostort... Hogy örült neki a lurkó?! Most azonban?... Hm. Látott a „bazárban“, amikor jött, egy papiros huszár-csákót. Pirostat. Sörény rajta... Egy pengő...

— Na, mi lesz? — türelmetlenkedett a bíró. — megértette kend? Vagy négy nap... vagy húsz pengő!

Az öreg nyelt egyet s kihúzta magát egyenesre.

— Nem úgy lesz az Uram!

S egyik szemével odahülyorított a bíróra, miközben a jobbkeze hüvelykujját előre meresztette:

— Űlök nyolc napot... s akkor még én kapok húsz pengőt!

S olyanformán nézett a törvény emberére, mint hajdanában Kolumbusz Kristóf nézhetett a társaságára, amikor a tojást az asztal lapjára ütve, fölállította.

TÉVES KAPCSOLÁS

IRTA:
SZ. HORVÁTH JÁNOS

A mai modern lányok már nem hisznek azokban a babonákban, amit a falusi asszonyok biztos szerként ajánlanak a gyors férjhezmenésre. Magábanvéve ugyan téves az a meggyőződés, hogy ennek a kellemes állapothoz eléréséhez elég, ha a leányzó csinos, házias és szép, de ezenkívül sokszor még a papa telekkönyvi fedezete sem vezet célhoz, pedig ezt a helyzeti előnyt igazán nem lehet a babonák közé sorozni.

Ennyi bizonytalanság között küszködő hajdan gyenge pillanataiban mégis meginog hitében és a kétes „hátha” ígéretéért feladja a felvilágosultság biztos alapjait. Mert lehet, sőt valószínű, hogy egy tücsök kevés eséllyel oldhat meg olyan feladatot, ami eddig kizárólag az égieknek volt fenntartva, de ha már az öreg Cirokné, aki három leányát adta férjhez, annyira erősködik, hogy ez a csalhatatlan módszer, miért nem lehetne kipróbálni?

— Ugy kisasszonykám, ha tücsök van a házban, a leány férjhez megy abban az évben! Ez úgy igaz lelkem, aranyvirágom, ahogy az én lányaim főkötő alá kerültek egymásután! — bizonygatta a vénasszony.

Kacagni való bolondság s el is libbent tőle gyorsan Klárka, mert a papa éppen akkor lépett ki a rendelőből, hogy beteglátogató körútjára induljon a községben.

— Mit keres itt ez a szipirtó? — intett fejével Cirokné után, akit mellesleg kuruzslással is gyanúsított a körorvos úr.

— Tojást kínált eladásra! — füllentette Klárka s már el is tűnt a tágas veranda öblében.

Igy kezdődött a tücsök ügy.

Alig múlt el egy hét, a veranda felől hangos cirpelés hangzott fel, amikor már mindenki nyugovóra tért. Klárkának megdobbant a szíve. A tücsök!

Egymásután nyitak fel az ajtók a csendzavarót keresve. Legtovább Lizi tánti kutatott a szörnyeteg után azzal a türelmetlenséggel, melyet az ötven év felé húzó hajadonokban érlel meg az idő, ha ártatlan álmaikat bohém zörejek zavarják.

Az eredménytelen nyomozás után ugyan ő is nyugovóra tért, de másnap hosszúszerű seprővel végig piszkált minden zugot a tücsököt keresve s ha Klárka jóelőre el nem csípi és nem zárja vágyainak zálogát egy dobozba, bizonytalán ki is lakoltatta volna.

Pompás napok virradtak a cigányképi bogárra. Klárka mindennel ellátta, ami egy tücsököt hivatásának teljesítésére serkenthet. Órákig elbeszélgetett vele s annyira megszelídítette, hogy hívására rögtön előbújt rejtékelyéről az alkalmi házasságközvetítő.

Estéknél visszahelyezte a verandára s a mezők szimfónikus zenekarának elszakadt szólistája itt cirpelt kitaróan nosztalgikus dalait.

Lizi néni egynéhányszor még lesbeállt tücsökvadászatra, de az eredménytelen igyeke-

zet lassan csendes megadásba fullt és sokszor éjjelig is elüldögélt az ablakban, álmatlanul, a vénlányok önmérsztő gondolataival gyötörve magát.

Klárka már meg is sajnálta néha és közel állt hozzá, hogy a tücsöknek visszaadja szabadságát, de Lizi nyugós modora az utolsó pillanatban mindig megváltoztatta nemes elhatározását.

— Elvégre ezt a rövid egy esztendő várhatja már! — nyugtatta meg magát. — Ha férjhez mentem, Lizi tánti még mindig kialakulhatja magát, éjjelizenéssel úgysem fogják zavarni az udvarlók.

Elmult a nyár s az ősz is. A tücsök vígan élte világát a lányos háznál Cirokné jóvoltából s az előnyös sorsfordulatért valószínűleg hálát is rebegett a tücsökök urának. Klárka ugyan néha ölbefutott és türelmetlenül sürgette hivatásának teljesítésére, de már közelített a farsang s még csak előjelekben sem mutatkozott a várva-várt fordulat.

Egy szép téli napon azután talpig feketében beállított a segédjegyző úr. Kezében virágcsokor volt s tekintetében szemérmes tartózkodással a körorvos úr iránt érdeklődött. A hivatalos személyek biztonsága hiányzott belőle s még Boris, a szobalány is úgy nézett utána, amint a rendelő ajtaja becsukódott mögötte, mint aki családi eseményt sejt a látogatásban.

Fél óra múlva a körorvos úr hívó hangja hallatszott a folyosóról.

— Anyus!... Lizi!... Klárka! Gyertek csak be!

A váratlan események izalmában besiettek a szobába, hol a doktor úr ünnepélyes mondanivalókat megelőző köhéscselés után így szólt hozzájuk:

— Kedveseim! Egy örömhírt kell közölnöm veletek! A jegyző urat, úgylehet rövidesen a családtagok közé számíthatjuk, amennyiben megkérte tőlem Lizi tánti... illetve Lizike kezét!

A jegyző úr abban a pillanatban már át is nyújtotta a csokrot mély meghajlás kíséretében a vénlánynak s a kézcsoék cuppanása elnyelte Lizi tánti sóhajszerű beleegyezését.

A magasztos pillanatban senki sem figyelt Klárkára, akit a váratlan esemény csiklandós érzésekkel ingerelt a nevetésre, gyorsan kirohant a szobából, hogy felelősségrevonja a tücsököt — a téves kapcsolásért.

Kedves időtöltés és hasznosító foglalkozás hölgyek számára, ha szabad idejükben gomblyukrózsákat, zsebkés, szemüveg és retiküllibe való egyéb bőrtárgyakat készítenek könyvkötésnél visszamaradt bőrhulladékokból. 1 kg ára 96 fillér. Az összeg előzetes beküldése ellenében bérmentve küldjük. Megrendelhető Tolnai Világlapja kiadóhivatalában (Budapest, VII, Dohány u. 12.)

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben választatot nem adhatunk, még abban az esetben sem, ha válaszbélyeges borítékot kapunk.

Kéziratokat, fényképeket nem őrzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Tavaszi játék. (2.) Kéziratokkal hosszú időre el vagyunk látva, így legnagyobb sajnálatunkra, nem adhatunk helyet a versnek. Egyébként, mint e rovat élén olvashatja, levélben sincs módunkban válaszolni és a beküldött kéziratokat ugyancsak nincs módunkban visszaküldeni. A vers különben elég ügyes.

Számonkenti olvasó. (4.) Az illető film-színész nem halt meg. Amerikában van jelenleg.

D. Lajos. (6.) A természet ellen igazán nem lehet semmit sem csinálni. Mindenesetre a torna csak használhat.

Huszt. (10.) Levélben nem tudjuk leírni egy egész szoknya kötését, már csak azért sem, mert nem tudjuk, hogy milyen mintát választana. Modellről és kötésmintáról kell azt lenézni.

N. Samuné. (12.) Igen, azonos. De közelebbit nem tudunk róla.

Bulla-rajongó. (14.) Közelebbit mi sem tudunk terveiről. A művész nő elutazása előtt a sajtónak nyilatkozatot tett, mely szerint csupán tanulmányútra megy Amerikába.

D. József. (16.) Bizonyára a kép későn érkezett. Mi a rádióműsorban lévő képeket mindig, amint azt láthatta, előzőleg vasárnapig közöljük a műsorban. Akkor tessék tehát a képet beküldeni más alkalommal, amikor a rádióigazgatóságától az értesítést megkapja.

K. B. Kíváncsi. (20.) Természetes, hogy az elválásnál ebben az esetben nem a maga hibájából mondja ki a választ. Valószínű, hogy a bontópernél azonban megfelelő bizonyítékokat kell produkálni.

Fata Morgana. (22.) Vallomás stb. Elég kedves dolgok, de még nem közölhetők.

Aggódo anya. (12.) Minden egészségügyi dologban csak orvoshoz kell folyamodni. Talán bent vannak önök valamilyen együletben?! Ha nincsenek, akkor is meg kell szerezni azt a pénzt, amibe esetleg egy-két orvosi vizit kerül.

E. Ferenc. (28.) A verseket legnagyobb sajnálatunkra nem közölhetjük. Önnek még sokat kell fejlődni ahhoz, hogy közölhető alkosson. Egyébként, mint e rovat elején olvashatta, kéziratot nincs módunkban visszaküldeni.

Márta. (30.) Okosan teszi, ha a kakaós tortaszettek készítését megtanulja, mert az igen jó és kiadós. Tehát íme a készítési módja: 8 deka vaját és 6 deka lisztet, 1 egész tojással, 25 deka cukorral és fél citrom reszelt héjával fél óráig keverünk, azután 25 deka tésztát, 4 deka lisztet és fél liter tejet adunk

hozza. A jól eldolgozott tésztahoz legvégül kevés lisztet gyúrunk és vajazott, kiszórt tepsibe téve, közepes tűznél sütjük. Sütés után kétfelé vágva, gyümölcszettel töltjük, szeleteljük és vanilincukorral bőven hintjük.

Érdeklődő 2. (58.) A Farkas-Ratkó-díjat természetesen az idén is kiadják. A díjnak ma már főleg erkölcsi értéke van.

Hamlet. (32.) Barna.

Margaréta. (30.) Mindenesetre higgye el nekünk, hogy türelemmel, szelidséggel, kedvességgel sokra lehet menni. Ezek a tulajdonságok soha nem tévesztik el a hatásukat. Mi hiszünk benne, hogy előbb-utóbb jóra fordul minden és maguk a legteljesebb mértékben meg fogják érteni egymást.

Színész szeretnék lenni. (32.) Ha a drámához érez inkább tehetséget, akkor természetesen, hogy a Színművészeti Akadémiához kell fordulnia, ha azonban inkább az operett felé hajlik, akkor az Egyesületi iskolát ajánljuk. A tandíj az Egyesületébe több, de a tanfolyam itt is, ott is hároméves. Már a vizsgaelőadáson kaphat szerződést.

L.-rajongó. (38.) Joghallgatóból lett színész. Néhány évig vidéken működött, aztán Pestre került. Érthető, hogy hamarosan kifutott, mint színházi nyelven mondják, hiszen kitűnő megjelenésű színész, játékában egyszerű és mint kolléga is — ezt pályatársai mondják — egyike a legközvetlenebbnek és legjobb indulatúknak.

Nagyon szeretem. (40.) Maga semmiesetre se erőszakolhatja ki valakinek a szerelmét, elvégre is az érzéseket nem lehet megrendelni. De természetesen, hogy az érzéseknek is ki kell fejlődni, az a bizonyos meglátni és megszeretni pillanat műve volt, a valóban csak a rossz regényekben fordulhat elő. Szóval kétségtelen az, ha egy férfinak és nőnek gyakran van alkalmuk együtt lenni és ha kölcsönös rokonszenvet éreznek egymás iránt, akkor abból idővel szerelem is lehet. Tehát valamilyen módot kell találni, hogy vele gyakran együtt lehessen.

Filmes. (42.) A helyzet a következő: A Színművészeti és Filmművészeti Kamara filmművészeti főosztálya választmányának többsége nemrégiben lemondott. A vallás- és közoktatásügyi miniszter akkor a filmművészeti főosztály választmányának működését felfüggesztette és a főosztályhoz miniszteri biztosi minőségben Kiss Ferencet küldte ki. A miniszteri biztos jogköre természetesen kiterjed mindazoknak a tennivalóknak az ellátására, amely eddig a kamara főosztály választmányának hatásköre volt.

Előfizetési árak:

1/4 évre 1 pengő 80 fillér, 1/2 évre 3 pengő 60 fillér

Felölts szerkesztő: BIBÓ LAJOS
Felölts kiadó: PAIZS GÉZA

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Budapest, VII. Dohány uca 12.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszáma:
14-23-39 és 14-23-50

TÖBB MINT 2000 ELHUNYT ELŐFIZETŐ HOZZÁTARTOZÓJA KAPTA MEG EDDIG LAPVÁLLALATUNK UTJÁN AZ ELŐFIZETÉSSSEL KAPCSOLATOS BIZTOSÍTÁSI ÖSZSZEGET. A lapok terjedelmének hatósági korlátozása folytán, az újabb kifizetésekről a fényképfelvételeket és az előfizetők névsorát, helyszüke miatt nem közölhetjük.

2

Divat

1. Empriméruha, derék és szoknyarésze aprón berakva. Igen érdekessé teszi oldalt a nagy zseb. 2. Háromrészes tavaszi ruha. Himzett selyem-alj, monogramos blúz és himzett, hosszúujjú bolero. 3. Miniatűr muszlinruha, egyszínű selyemművel, egyszerű, de igen előnyös szabásban.

(Schostal felv.)

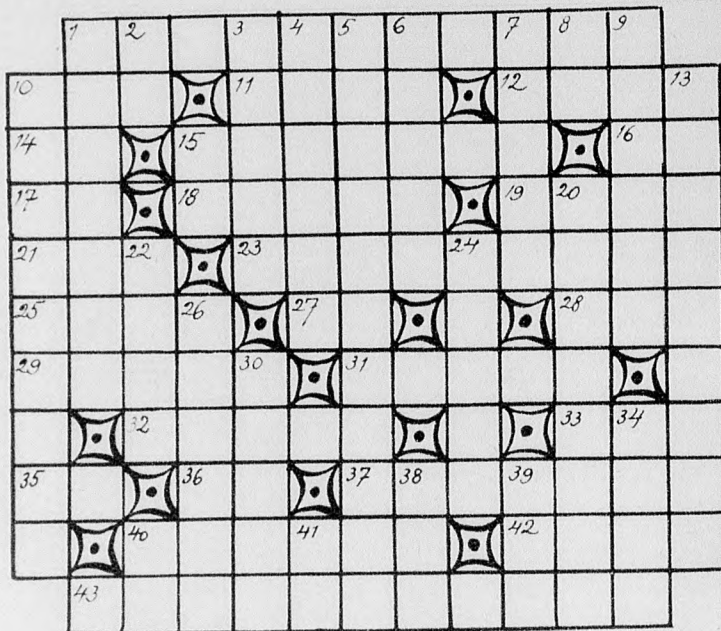
ül
rt
és
k,
k.
at
ak
e-
es-
á-
Mi
lul
en
á-
ze-
ell
elé
ik.
fo-
ra-
sz.
tre
int
eg-
int
in-
tre
jét,
lni.
ki
eg-
k a
két-
ak-
eső-
ak-
va-
ak-
A
nara
nak
és
ívé-
ését
zteri
ki.
ki-
átá-
vá-

füllér
T.
mal:

DIG
ÖSZ-
ről a

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten értékes könyvjutalmakat osztunk ki. Megfejtési határidő: április 18. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés.

Vízszintes sorok:

1. Harsányi Zsolt színműve (Nemzeti Színház). 10. A női arc éke. 11. Átkarol. 12. Imádságok. 14. Orosi Zoltán. 15. Spanyol tartományi székváros a híres Alhambrával. 16. Asszonynévképző. 17. Kérdő névmás. 18. Szémodra. 19. Fényméz — németül. 21. ...-foto. 23. Kiváló magyar regényíró. 25. ... — fári. 27. Ékezetten: álló víz. 28. Kártyalap. 29. Női név. 31. Házaságkötés. 32. Fűkaszaló. 33. Dagover keresztneve. 35. Hajt. 36. Szövegnélküli énekhang. 37. Fehér márványáról világhírű olasz város. 40. Támogat. 42. Vissza: ékezetten fejérmegyei kisközség a móri járásban. 43. A bibliából vett szállóige, mely azt példázza, hogy az illető nem részes a (bűn-) tettben.

Függőleges sorok: 1. Megvizsgál. 2. Véresatorna. 3. Laboratóriumi edényke. 4. Formál. 5. Zilahy Lajos színműve. 6. Minden nagy lány. 7. A Dunajec mellékfolyója, Tarnovánál torkollik

Beküldendő sorok: vízszintes 1, 23, 37, 43, függőleges 5, 10 és 13

belé. 8. Mássalhangzó — kiejtve. 9. Redős. 10. Rettenetes tűzvész. 13. Az angol Derby győztese kapja; a leggyorsabb óceánjáró hajónak is ez a díja. 15. Lignitben van. 20. Kimmendálni. 22. Szabolcsmegyei nagyközség a nyírbogdányi járásban. 24. Megállapítja a súlyát. 26. Szaladás. 30. Lónév (névelővel). 34. Ez a szarvas a sarkvidékek legfontosabb háziállata. 38. Angol világos sör. 39. Az NBB-ben szereplő pestkörnyéki futballesapat. 40. Olasz folyam. 41. Koszorus költőnk monogramja. Payper.

A múlt számban közölt rejtvény helyes megfejtése

Vízszintes sorok: 1. Magnum áldomás. 13. Akarnok. 14. Etető. 15. Dal. 16. Iz. 17. Eredet. 18. Álló víz. 21. Imé. 22. Rio de. 23. Akíntet (teknika). 25. Kor. 26. Bis. 27. Alp. 28. Ék. 30. Nse. 33. No. 34. Sün. 36. Irta. 38. Odín. 40. Zle. 41. A pata. 43. Esthajnal. 46. Rio. 48. Közös barátunk.

Függőleges sorok: 1. Madárfészek. 2. Akali. 3. Gallok. 4. Nr. 5. Universitas. 6. Mozi. 7. Ák. 8. Dervis. 9. Ute. 10. Medika. 11. Átemelni. 12.

Sötét pontok. 19. Ódon. 20. Zab. 24. Kikapar. 29. Külső. 31. Cr. 32. Bot. 35. Netz. 37. Tana. 39. Daru. 42. Alá. 44. Hó. 45. J. B. 47. In.

Jutalmazott megfejtők névsora

Helyszűke miatt csak a jutalmazottak teljes nevét és a helység kezdőbetűjét közöljük. A múlt számban közölt rejtvény helyes megfejtői közül Istók Ferenc, Bp., Soóky Kálmánné, D., Albínder Klára, Bp., Hódy Regina, M., Bartos Géza, E., Wersch Imre, K., Damer Egon, Sz., Dr Tolnay Miklósné, M., Bartha Margit, Bp., Kepes Edit, R. könyvjutalomban részesültek.